

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Милена Васић,**
- **сви оптужени,**
- **браниоци, адвокати Здравко Крстић, Градимир Налић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Јасмина Живић, Бранко Димић који ће на данашњем претресу мењати и адвоката Бранка Лукића, Гордана Живановић, Слободан Живковић, који ће у првом току претреса мењати адвоката Миладина Живановића и Бранислава Фурјановић.**

Приступио је и сведок Никола Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите сведока.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН:

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у у 14 часова и 38 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛ.УШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ево прицуците столицу да можете одмах да седнете. Ваши лични подаци, од оца Ивана, по занимању возач, адреса Добановци, ул. Маршала Тита 182, рођен у Земуну 1968. годиште, да ли је тако?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Јесте.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 04. септембра 2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте у неком сродству или у завади са следећим лицима - Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вуковићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјаној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кретене да дајете исказ, прочитаћете текст заклетве испред Вас. Изволите.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води поступак против ових четрнаест лица чија сам Вам имена и презимена прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе су догађаји у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991.

године и страдање 69 цивила у том периоду, па ћете суду да испричате, шта је Вама познато у вези тога и Ви сте већ давали изјаву истражном судији 04.09.2007. године, а пре тога сте давали у полицији 20. децембра 2006. године. Да ли остајете при овим изјавама које сте раније давали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте због јавности овог претреса, све што је Вама познато у вези ових дешавања, како сте отишли тамо, шта сте тамо радили и кога познајете од оптужених и све у вези тога, шта Вам је познато у вези ових дешавања у самом Ловасу за овај период.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, ми смо кренули испред Српске народне обнове, странке Мирка Јовића из Нове Пазове. Дошли смо као добровољци, значи у тај Ловас. Претходно смо били у Шиду у територијалној одбрани где смо добили униформе, оружје и где су нас они упутили даље у Товарник. Значи, то је дан пре, то је дан, уствари, напада на Ловас. Ми смо сутрадан стигли у Ловас, када је Ловас већ био ослобођен, овај. Пошто смо добили ново наоружање, било је, комплетно је било значи у масти, замашћено је било, конзервирано, онда смо ми комплетна војска је одмашћивала наоружање, значи, шта знам. У суштини ствари, ја сам у целој тој причи у Ловасу видео двојицу људи мртвих и то је један човек био наш, један је био Хрват и верујте ми да се много, много ствари и не сећам више. То је јако давно било и самим тим што је и мој део посла овакав какав јесте, да, овај, баш оно што каже, и не сећам се. Једино ако Ви имате да поставите неко питање, па да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте раније изјављивали, да ли у потпуности остајете при тим исказима?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја кажем од процеса истраге до данас, ја сам можда једно тридесет пута био по Енглеској, Ирској, проблема са емигрантима, ја сам се пре три месеца тукао са дванаест људи у Калеу, баш управо из тог разлога емигрирања за Енглеску и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кога од оптужених овде познајете, Љубана Деветака?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када га познајете?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, од дана када смо ми дошли у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Добановаца, нисте га знали раније?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Он није из Добановаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам овде у подацима у оптужници да живи у Добановцима?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, и ја живим у Словенији, али нисам из Словеније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Милана Девчића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Исто по доласку и све људе, значи, пореклом из Хрватске познајем од дана из Ловаса, људе који су Добановаца, нормално, познајем све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милана Радојчића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Исто од доласка у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жељка Крњајића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миодрага Димитријевића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Он ми је комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ми смо у комшилуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви помешали, Јован Димитријевић Вам је комшија. Да ли познајете Миодрага Димитријевића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дарка Перића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радована Влајковића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радисава Јосиповића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јована Димитријевића знате.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сашу Стојановића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгана Бачића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зорана Косијера?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петронија Стевановића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александра Николајидиса?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ове све познајете и ове мештане друге не познајете, ових четворо оптужених. Добро, реците ми, где сте Ви задужили ту униформу коју сте имали тамо у Ловасу и каква је то униформа била?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У територијалној одбрани смо ми у Шиду задужили униформу. Оне су биле класичне, стандардне СМБ униформе Војске Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут дали изјаву у полицији, рекли сте да сте униформе задужили у Пазови, да је била маскирна униформа, маслинасто-зелене боје, тамније зелене боје, па, да ли можете да објасните ту сада измену овога што тврдите?

Констатује се да је накнадно приступио адвокат Миладин Живановић.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми, можда се и не сећам, али онда је, чини ми се, тачно што сам дао у истрази, јер, кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, где, тачна је чињеница где да сте добили оружје?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу, униформу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У територијалној одбрани Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам управо предочавам шта сте изјављивали пред полицијом, да сте униформу добили у Пазови и да је то била маскирна униформа и да је била тамније зелене боје – «сећам се да смо у Ловас отишли ненаоружани»; цитирам Ваш исказ «и да смо тек након уласка у село задужили наоружање» и тако даље; рекли сте, «пре одласка у Ловас, наша јединица је најпре свратила до Новве Пазове где смо задужили униформу, сви смо добили маскирне униформе, нешто тамније зелене боје»?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ми смо униформе, ја више комада сам имао, значи, када сам ишао и у Босну и баш више комада, сада, онда је чињеница тачна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ова, значи коју сам дао у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, где сте оружје добили?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У територијалној одбрани Шид, али смо, значи у руке оружје добили у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви знате да је оружје добијено у територијалној одбрани Шид?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Лично моја претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте добили, где, у Ловасу оружје?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У Ловасу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте дошли тамо у Ловас, са ким сте контактирали, ко Вас је тамо прихватио?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, у суштини Зоран Обреновић је био предводник наше групе, он је контактирао са властима у месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: И онда смо размештени по кућама, код цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ком конкретно је био тај контакт?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Мој лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Зорана Обреновића, тамо када сте дошли, ко вас је примио?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, територијална одбрана, значи Љубан Деветак, Милан Радојчић, Милан Девчић, они су били испред села, као заступали су село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је тада одређено, где ћете се сместити, шта ћете радити? Да ли тамо негде формацијски се одређује где ћете, коме ћете припадати?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Није, ми смо имали своју групу, нисмо припадали никоме, овај, значи директно смо имали наређење од Зорана Обреновића, а кажем Вам размештени смо по кућама, онде двоје, онде троје, онде петоро, колико где је ко могао да прихвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одредио где ћете се сместити?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим да је више спонтано било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, објасните ми то, спонтано?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, спонтано, значи, ја сам имао простора можда за двојицу људи, двојица људи је кренула, значи, код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, где код Вас, није тамо Ваше ништа. Ко одређује, ви ћете у ову кућу, онај ће у ону кућу, ко то тамо одређује?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да не знам, нисам ја ни одређивао, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се Ви сместили?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам се сместио код Милана Миљковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај човек био?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Он је био радник у задрузи као пословођа, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још са Вама био ту?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Драган Балтић и још један или двојица људи, али верујте ми да се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте истражном судији да сте тога дана када сте дошли, да Вас је неко отерао на бријање и на шишање?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, Милан, командант територијалне одбране, Милан, да ли Радојчић или Девчић, један од њих двојице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији и у истрази сте знали да је командант територијалне одбране Милан Радојчић. Реците ми, где се он то Вама обратио и отерао Вас на бријање и шишање?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: На центру места смо обично били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом, шта Вам је рекао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да одем и да се уљудим, да скинем косу и браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Шта ћу, послушао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се ошишали, скроз на кратко, до главе, како?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Скроз на кратко, значи још краће него ово овде, сада тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава, да ли сте добијали неке задатке од некога?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, наша група је значи добијала задатке од Зорана Обреновића, директно и ми смо обезбеђивали део, део у месту преко ноћи, значи део према, то је већ део према Вуковару и део према Опатовцу где су биле велике чистине. Ту смо значи долазили с првим вечерњим сатима, излазили одатле значи пред саму зору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ту радили?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Обезбеђивали смо тај део терана, значи чували, чували тај део линије те неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас шаље на те положаје?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, Зоран Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде саслушавали неке сведоке из војске, чули смо да је војска држала страже по ободима села?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Можда је и војска, значи, велика је територија. Можда су они држали на улазу у место или на некој другој страни, али у принципу, ми смо били у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овом записнику код истражног судије од 04.09.2007. године сте на страни 6. рекли – «директно смо ми лично значи људи из Добановаца добијали наређења од покојног Зорана, «Аждаје», он је добијао наређења од њих горе». Када Вас је истражни судија питао, од којих горе, а Ви сте рекли «од команде места, значи од Љубана и од тог Радојчића».

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Од команде места, значи, војска је била присутна ту, они су имали састанке, значи, шта су, какве одлуке су доносили, ја директно не знам, јер ни на једном од таквих састанака нисам присуствовао, али смо директно, значи даље команде и све остало добијали од Зорана Обреновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што сте рекли да сте од команде места добијали – «значи од Љубана и од тог Радојчића»; тако сте изјавили.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Све, значи све могуће наредбе су ишле преко Зорана Обреновића, а он их је добијао значи у оквиру места и нормално војске која је била присутна ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од које војске је он то добијао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Од Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли истражном судији да је од неке војске добијао, него сте именовали, персонализовали људе, «од Љубана и од Радојчића»?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми, на таквим састанцима, ја опет понављам, ја ни на једном од тих састанака нисам био и сада не могу да тврдим, ја знам да је значи од команде места и нормално, ко је, војска је у суштини главна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неко војно лице које је давало «Аждаји» задатке?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, сем тог чувања те страже по ободима села, шта сте Ви радили још, да ли сте имали још неке задатке?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, ја у принципу не, ја сам највише био у неком покрету, највише, један добар део времена сам проводио и са Миланом Миљковићем, ишли смо у набавке за ту задругу, до Новог Сада за којекакве делове. Ја сам често пута долазио СНО значи аутом у Београд, то је то, јер ми се нисмо ту задржали не знам колико времена. Чак један део наших људи је отишао и други дан, трећи. Директно, рецимо, Борислав Михајловић ја не знам да ли је био и два дана, три, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та команда места, где се то налазило у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У самом центру, у самом центру, значи био је СУП, била је територијална одбрана, у самом центру места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била зграда полиције?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Зграда полиције на самом центру, са леве стране, до ње у продужетку је била територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била та команда места коју Ви причате?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, у суштини, они да ли су се налазили, војска је била и са десне стране прекопута, прекопута СУП-а, да ли су се налазили у полицији, да ли у војним просторијама, то верујте ми ја нити сам, нити ме интересовало. На крају крајева, ја сам био тада 22 године, са људима од 40, 50, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, да ли можете, овде суд има фотодокументацију, да ли можете да покажете који је то објект командна места?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Команда места? Па, кажем Вам, у суштини значи, и у СУП-у и у територијалној одбрани, су се састајале, били су, вршени састанци, значи, ко је шта имао, вероватно. Кажем Вам опет, нисам био. На слици број 2 се налази територијална одбрана. Ја бих рекао да је слика 17, али, ту је била полиција, али не знам, ово баш измењено ми је доста, али рекао бих да је слика 17 била полицијска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не можете да одредите, која је та зграда коју Ви називате команда места?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, уопште, кажем Вам, значи и територијална одбрана и полиција, значи, вероватно су они имали састанке, и ни на једном од таквих састанака ја лично присуствовао нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили у ту зграду која се налази на фотографији број 17?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте ишли у ту зграду?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ишао сам код Милана Девчића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом сте ишли код Милана Девчића и шта је он тада био у том периоду у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Он је био тада командир станице милиције, али повод томе сам ишао, тражио сам дозволу за «Голф» неки за возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тим поводом? Да ли сте ишли неким другим поводом?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало у тој згради, у тој станици полиције? Да ли су се скупљали ту добровољци?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту неки простор где је могло да се нешто попије и тако даље?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, био је локал прекопута полиције који је био празан. Ту је могло, значи, седело се код тих људи у кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у тој згради саслушавана нека лица, испитивана?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, и код истражног судије и у полицији, да су ту довођена лица на испитивање и у полицији сте тврдили 20.12.2006. године да су ту у том подруму у полицији била нека лица која су извођена на испитивање?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Постоји могућност, значи да су испитивана лица ту и у територијалној одбрани. У територијалној

одбрани јесу испитивана, али ја таквим испитивањима присуствовао нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ко је доводио та лица на испитивање?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Немам представу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали задатке да ви доводите, не Ви конкретно, него уопште добровољци?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, овај Борислав Михајловић, звани «Бата», шта је он био у Вашој групи?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, он је прво био командант, па су се он и покојни Зоран Обреновић више, свађа је значи дошла у питање, тако да је Бата одустао, а Зоран је остао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па тај Ваш Борислав Михајловић тврди да добровољци јесу били ту и да су стражарили на неким местима где су били заробљени људи.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја лично нисам стражарио на таквим местима ни једанпут, значи ниједанпут и није ми, једноставно није била жеља за тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање, ко одлучује да се ти људи затварају, да ли сте чули да су неки људи затварани?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки мештани, цивили?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање, ко то одлучује и где се затварају и где су ти затвори?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, одлучује, верујте ми, појма немам, да ли је одлучивао територијална одбрана, да ли војска, да ли, то, кажем Вам, нисам присуствовао на таквим местима, чак нисам ни стражарио да би мени неко издавао наређења, типа тог, значи, неко је морао да буде ту, или од неке те команде је тај ко је био ту на стражи морао је да добије такво неко наређење. А кажем Вам, ја ни на једном таквом месту нисам био присутан, значи на стражи тог типа код заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за те затворе, да ли знате где су били?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Било је људи, значи у територијалној одбрани. Ја колико знам, највише значи ту у територијалној одбрани је било највише смештених, е сада даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких затварања људи у задрузи?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Затварања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад није било затворених људи у задрузи?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Типа да су они преноћили ту или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубан Деветак у својој одбрани коју је дао 15. октобра 2007. године, тврди да сте били у простору задруге када је била затворена већа група људи, Хрвата пре одласка у оно фамозно минско поље? Каже да сте Ви били ту.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ми смо тога дана били ту, значи тога дана смо ми дошли у Ловас. Тај дан смо ми дошли у Ловас, фактички и ми смо ту били заробљеници, јер од нас нико није имао ни спремно оружје ни ништа од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Значи, задруга је била пуна људи, да ли су, одакле су ти људи, ко је, ко је те људе довео ту уопште, ја представу немам, јер, кажем Вам, да ми та група која је дошла сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте то Ви дошли, Ви сте дошли, када сутрадан, после ослобађања Ловаса, односно напада на Ловас, како се узме?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: После напада на Ловас, значи следећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је тог 11.-ог било, затворених људи у задрузи, где?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У задрузи је, да, било људи, у коју смо и ми стигли, значи, на чишћење тог оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били ти људи?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У самом кругу задруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуно људи?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Било је пуно људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, отприлике, да ли можете да процените?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Можда педесет, седамдесет и нас је ту било двадесет, тридесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тек стигли?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ми смо тај дан стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онај моменат када сте, кажете, оружје одмашћивали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па Љубан Деветак није тврдио за тај моменат присуства тих људи, он је тврдио за моменат 18. октобра 1991. године, да сте били у простору задруге, када је била затворена велика група људи која је касније, један део страдао на минском пољу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми, онда би вероватно и ја пошао на то минско поље, а томе присуствовао нисам, нити сам значи, ја сам до сазнања за то минско поље дошао тек по рањавању Јовицино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Николајидис у својој одбрани и у истрази и на претресу тврди да сте били Ви ту, да сте имали, држали неки списак, Ви и «Аждја» и по неком списку одвајали људе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не, прво ја Вам кажем, значи никакав списак мени лично никада, од како сам постао, није дат, нити сам ја имао неки увид у било шта. Могуће да је Борислав Михајловић имао такав списак и покојни Зоран Обреновић, али лично ја, значи, никада у руци никада држао списак никакав нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обојица тврде, и Љубан Деветак и Александар Николајидис да сте у том простору тукли ове људе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То је било, да, тај дан, значи, када смо конзервирани оружје, на нас је отворена ватра прекопута те задруге. Значи, сви смо имали растурено оружје, сви смо имали побацано оружје, значи по бетону. На нас је отворена ватра прекопута и унутра је дошло, значи до комешања, дошло је до туче, дошло је до побуне на неки начин. Ја јесам том приликом ударио да ли једног, двојицу, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али они не тврде тог дана да сте тукли људе, него 18. октобра 1991. године, да је ту био «Аждаја», да је био Никола звани «Кракоња»? Ви сте рекли да је то Ваш надимак?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био Коста. Да ли знате Косту?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Косту да из виђења, исто по доласку у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да сте били ту присутни?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим да је то био тај први дан, значи нашег доласка. Е сада, верујте ми, да ли, не знам, не могу да будем сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за Љубана Деветака, ко је то, шта је тај човек био тамо у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Он је био директор задруге «Ловас» и као он на неки начин значи као командант села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи директор задруге као командант села? Нисте тако рекли истражном судији да је био директор задруге као командант села. Ја ћу Вам исцитирати овде све што сте изјавили за њега.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Значи, он је био једини човек који је, на неки начин, имао неки ауторитет у Ловасу и сви су се обраћали њему, значи и мештани и тај део њихове територијалне одбране и шта, значи, стиче се утисак да је он командовао местом и једини, значи једини

објекат који је радио нешто у том месту је била задруга. Он је био исто, значи, генерални директор тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Шта и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћу ја да Вам прочитам све што сте изјављивали за Љубана Деветака: «командант села»; на страни 2, «био Љубан Деветак, командант ТО је био Милан Радојчић. Љубану су се обраћали сви могући, он је водио све могуће акције, преко њега је ишло све. Ми смо затекли команду места када је дошла. Команда места је, значи, главни је био Љубан Деветак, ми смо се лично њима пријављивали за даље». Истражни судија каже, «кажете у множини, наведите ми коме њима?», «Љубану Деветаку, Радојчићу, том Милану».

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То је било питање, значи, као група, као формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте на страни 6 говорећи о овим наређењима, говорили да је «Аждаја» добијао наређења од команде места, значи од Љубана и од Радојчића». На страни 13, када Вас је истражни судија питао, ко је то од цивила, сељака, да ли је неко убијен, Ви кажете, «верујте ми да не знам, то најбоље зна Љубан, он је значи био командант села»: На страни 14 кажете, да је «Љубан Деветак покојном «Аждаји» издејствовао документацију полицајца, преко Љубана директно и са том документацијом је дошао у «29. новембар» код нас је сторнирано то тај покушај убиства који је имао у Београду».

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Вас је на крају на питање његовог браниоца, «да ли је он био директор задруге»; а Ви кажете, «директор задруге, како да Вам кажем, значи све, директор не задруге, директор Ловаса је био Љубан».

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, то сам управо и рекао, значи, он је био први човек у месту, плус је био, значи, директор задруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био задужен за војна питања?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тамо издавао наредбе, кажете, «Аждаји» издавао наредбе и то? Шта, да ли се «Аждаја» бавио пољопривредном производњом?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Није се бавио пољопривредном производњом, али значи, команду места су сачињавали Љубан, Радојчић и Девчић, вероватно, уз подршку војске која је била ту, имали су састанке и од њих, значи у комплекту је требала та група да уради то, та је требала ово или шта, ја кажем опет, нисам био ни на једном таквом састанку да могу да прецизирам то, то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били ти састанци?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да ли, значи један део вероватно састанака је био и у територијалној одбрани и у полицији. Ја, кажем Вам, нисам излазио директно да бих ја отишао некада, ни са покојним «Аждајом», ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали Ви нека наређења од Љубана Деветака?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Од Љубана не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Николајидис нам је овде, изнесећи своју одбрану, причао да је једном приликом Љубан Деветак наложио њему и Вама да одете да претучете неког старијег мушкарца и жену, жену више да претучете, ту је негде близу центра села?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не, значи Александар Николајидис ме је питао пред свима код истражног судије, да ли сам ја добијао наређења од Љубана Деветака. Ја никада од Љубана нисам никакво наређење добио. Ја сам могао значи само да се поздравим са свим осталим људима, са било ким ко је био ту, али сам директно и наредбе добијао од покојног Зорана и то сам ја рекао и у истражном делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, он лаже или како објашњавате то што је ово изјавио?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја то први пут сада од Вас чујем, значи, тај детаљ он није уопште споменуо у тој истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате шта је он причао у истрази?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Он је мени постављао питања у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није Вам у том моменту поставио то питање. А реците ми, такође Александар Николајидис тврди да Вам је Љубан Деветак дао спискове; Вама и «Аждаји» за издвајање оних људи који су после тога били одведени гамо на то минско поље, један део је одвојен за затвор, а један за одлазак у акцију.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То није тачно и тврдим и стојим иза тога, значи да то нема везе са мозгом, нема памети. То апсолутно значи није тачно. Никада, никакав списак, верујте ми, значи, да никада у животу ни видео списак ја нисам, а не да ми га је Љубан дао или, то је лупање глупости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Љубан Деветак такође прича да сте били ту у том простору задруге, управо ту када је окупљен велики број људи?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја тврдим да је то било тај дан када смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, они тврде да је то било 18. октобра?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Могуће, али не сећам се, верујте ми, ја мислим да је то било први дан, значи, када смо дошли, јер је отворена ватра на нас тај дан и то ми је остало упечатљиво, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Ви знате ко је доводио те људе који су заробљавани?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је хапсио те људе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви налазите тих дана, шта Ви радите у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја Вам кажем, током ноћи смо давали издвојене страже од села, током целе ноћи, да би се са првим јутарњим сатима враћали на спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И преко дана, шта?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Такав је случај био, значи, ја сам питан за одлазак на минска поља. Било је, као да је била добровољна акција, ко хоће да иде, ко неће. Ја нисам, значи, нисам, негирао сам то, нисам хтео да идем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте питани?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: И од покојног Зорана, значи, ствар је била добровољне акције и од ових наших људи, ко хоће да иде, иде, ко неће, не мора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја тада нити сам отишао, ја сам отишао на спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О гом одласку, пре одласка на минско поље, причали сте код истражног судије, на страни 9, 10 и 11, записника, па сте рекли да је акција била добровољна, па сте рекли, «испред ТО су изашли значи ко хоће да иде у пратњу», «шта су Вам рекли, ко је рекао», па Ви кажете, «директно команда ТО», па истражни судија пита, «ко»; па Ви кажете, «Милан Радојчић»; па истражни судија каже, «изашао испред команде и рекао ко хоће, шта», а Ви сте рекли, «ко хоће да иде у пратњу тих Хрвата, јер су наводно они знали где су стационирана та минска поља». Да ли је то тачно што сте изјавили?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми, колико је то вас било ту када Милан Радојчић се обраћа са овим?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да се не сећам.и кажем Вам, јако, јако много ствари се уопште не сећам, ни детаља и трудим се и да заборавим уопште било који период из тих ратова и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страни 11 сте рекли тада, «директно од наших људи из Добановаца се јавио Јовица Димитријевић, он је и рањен на том истом месту»:

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Он се јавио, из његове приче знам како је дошло и до његовог рањавања, јер је наводно од тих Хрвата видео мину, подигао је руку у знак да је наишао на мину. Ту прву мину су отклонили, настављено је даље да се иде, други тај од људи је дигао руку, Јовица је притрчао да би уклонио ту мину. Тај исти Хрват се бацио на њу и тако је дошло до Јовициног рањавања».

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам, да, тако чуо од Јовице, да је на тај начин дошло до његовог рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте изјавили «директно од тих наших људи из Добановаца се јавио Јовица Димитријевић да иде у ту акцију», где се он то јавио, коме се јавио?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, вероватно у ТО, јер, кажем Вам, нисам ишао нигде и на тим, на том минском пољу, чак где је било минско поље, никада нисам ни био, нити сам ишао ни после тога, ни пре тога, нити знам. Површински само знам отприлике где се налази и у ком делу негде, али лично место где је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страни 12 сте причали да сте имали неки конфликт управо због тога одласка на минско поље: «Не, верујте», «знате ли још неког ко је ишао?»; а Ви кажете, «не, верујте ми, не, није ме то ни занимало, ја сам чак ушао и у конфликт зато, питали су, ја сам одбрусио на тај начин да сам целу ноћ провео напољу да ме не занима».

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте то у конфликт дошли?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим са Миланом Радојчићем, да је било питање значи да ли хоћеш да ли нећеш, не, рекох, нећу, целу ноћ сам значи провео напољу и отишао на спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је још од Ваших људи отишао тамо у ту акцију?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми за тог Косту, за тог «Аждају», са ким су се они највише тамо дружили? Са ким сте се Ви дружили тамо? Испричајте ми уопште, развите неку причу у вези дешавања у том Ловасу. Са ким сте Ви највише били у контакту?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, са нашим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којима?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Са људима тим из Добановаца и нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, који људи, реците?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Бата Михајловић, значи Јовица Димитријевић, Драган Бачић, ови људи, значи, који су са нама били, онда људи из Краљева, браћа Балтићи, онда тај човек код кога сам ја

спавао, редовно смо, шта знам, редовно смо и доручковали код њега и седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај мали Коста, где сте то њега упознали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам њега први пут видео очима у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У Ловасу, па у центру, ето у центру места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он припадао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Он је припадао панчевачкој некој групи. Е сада, њих је предводио неки Џексон, ја колико се сећам. Њима је припадао и Александар Николајидис, Петроније,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким се тај Коста дружио?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Он је, ја мислим да се није ни са ким ни дружио он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Он је био сам за себе, онако увек. Никада га нисте могли видети са неким, он је вечито нешто сам ишао, шта је радио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Александар Николајидис је у својој одбрани изнео да су «Аждаја» и Коста нон-стоп били уз Љубана Деветака. Да ли је то тачно?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, шта је био стациниран његов, он је био ожењен у то време у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, то до женидбе нисмо стигли, ја причам о овом почетном периоду.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Кажем Вам, значи «Аждаја» јесте био, долазио је на састанке, е сада, не могу ја да кажем да је он спавао са Љубаном и да је био присутан нон-стоп ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Коста?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми, тај Коста је мртав човек, чак и за њега не могу да кажем да, он је био са Љубаном или није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о оптуженом Драгану Бачићу, званом «Пљока»?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Шта знам? Драган Бачић је из Добановаца, човек који је старији од мене седам, осам година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада био са Вама у тој јединици?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он оружје и какво оружје ако је имао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, Драган је увек носио аутоматску пушку и сви од нас су гледали значи да носе аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је униформу имао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Маскирну ја мислим да је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други, Јован Димитријевић, какво је он оружје имао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим исто аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је већина имала аутоматске пушке?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ту је било свакаког наоружања, ту је било и старијих пушака и новијих и значи ко је како хтео да узме и коме ја какво запало, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саша Стојановић и Зоран Косијер? Да ли су они исто били у Вашој групи, у Вашој тој јединици?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Зоран Косијер је више био уз нас, прикључио се јесте уз нас, али ја Сашу и не познајем, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је то?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, помињали сте истражном судији да сте били на ратишту у Тењи?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У Старој Тењи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Ади, да ли знате да ли сте нека од ових лица било са Вама тамо када сте били?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Борислав Михајловић је био и на једном и на другом месту, покојни Зоран исто и ја мислим да је и Бачић Драган био и на једном и на другом месту. Сада за ове не могу да тврдим да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле неке пропуснице тамо, помињали сте нешто да сте у полицији неку дозволу узимали за нешто?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У ТО сам ја и у полицији, или у ТО или у полицији су се издавале дозволе типа белог папира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему су служиле те дозволе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, да може да се изађе према Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те дозволе сте могли и у полицији и у ТО да добијете?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим да, и на једном и на другом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је конкретно био задужен да издаје те дозволе, нека администрација или сте морали да идете до командира полиције или команданта ТО?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, или до командира, значи, једноставно, треба ми то и то и добијали смо те пропуснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да ми кажете, помињали сте истражном судији Слободана Хрњачког, званог «Сајџија». Да ли је то исто припадник Ваше те групе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, из Добановаца, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то лице изгледало, с обзиром да је покојни па?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Човек средњег раста, можда метар и 70, тако, мало дебљи, ужих рамена, а мало дебљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био плав, црн, какав?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Више, да, више плав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто познато у вези неких касета са ХДЗ прославе, да је то неко негде гледао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам познати неки радови, да се у селу ишло на неке радове, да су ишли неки људи у неким оружаним пратњама и тако даље?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То да, тих радова је било и сви су ишли на прикупљање неке летине. Е сада, ја у пратњама никада нисам ишао ни са ким да бих некога отпратио, да би, али знам да је било радова, да су ишли људи на радове и да су се враћали да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви ко је организовао те радове?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили нешто необично у селу Ловас, да су по неким кућама били неки бели пешкири, неке плахте беле или да су неки људи носили неке беле траке по рукама?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Снежану Кризманић?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неко лице које се зове, помињали сте га, додуше, али, Чубра из Краљева?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај човек тамо био, чијој групи, коме је он припадао? Јер Ви сте рекли истражном судији, били сте блиски са том групом из Краљева, са браћом Балтић?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Са браћом Балтићима, да, а Чубро је био човек исто из Краљева који је био преко СНО, али је, у принципу, на неки начин самотњак, старији можда од мене десет, петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме је он тамо припадао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, исто је он потпадао под «Аждајину» команду, али како, шта, кажем Вам, нисам нешто се ја много са њим ни дружио, ни да смо излазили, ни било шта, да смо се чули или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао тамо неку функцију, нешто?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја колико знам, не, јер, верујте ми, све ове године, значи од и говорим опет, од првог дана па до данас и после, и после тих догађаја, значи ратних и свега, ја се са тим људима баш немам никакав, имам са људима из Добановаца у виђењу, али овај, од

ових осталих, нити сам се чуо, нити знам ко шта ради ни ко где живи, ни да ли живи, ни да ли, верујте ми да немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били на сахрани када је «Аждаја» погинуо?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко из Ловаса на сахрани?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим да није, уствари, јесте, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Његова супруга је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао неко са њом од ових људи из Ловаса?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да не знам, јер на тој сахрани је било можда и цели Добановци тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте истражном судији помињали да ове наредбе које је давао Љубан, да Ви нисте чули, али да сте дошли до закључка да је он тако био главни и тако даље. Па, одакле Вам тај закључак, с обзиром да кажете Ви нисте примали наредбе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Од Љубана не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама тај закључак да је он наређивао онима, овима, «Аждаји» и тако даље?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Нисам ја рекао да је он наређивао «Аждаји», него значи да се водио неки састанак у оквиру свега тога, значи, у оквиру свих неких формација.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли истражном судији да, када Вас је питао, на страни 6: «ми лично, значи људи из Добановаца добијали смо наређења од покојног Зорана, «Аждаје», а он је добијао наређења од њих горе». Када Вас је истражни судија питао, «који горе, знате ли то?»; а Ви кажете, «од команде места, значи од Љубана, од тог Радојчића». То је оно што сте Ви рекли и ја не цитирам нешто да сте, наређења та не измишљам, него је то оно што сте Ви изјавили истражном судији

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То сам ја управо рекао и пре минут, значи у комплету је била команда места заједно, ТО, полиција, значи у целости је била као једна формација. Сви су на једном месту имали те састанке, није ТО радио за себе, полиција за себе, војска за себе или онда би тек било ненормално расуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте хтели да објасните сада, везано за овај исказ овде, шта, значи ишли на те састанке па Вам преносили који ће задаци бити или нешто друго, шта?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, да. Значи свако од њих је вероватно узео део неког задатка, кога је пренео својим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још то био, «Аждаја»; да ли је ишао Бата Михајловић на те састанке?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Бата јесте, јесте ишао у почетку, али кажем Вам, Бата је јако кратко био, да ли је Бата био два дана, три, не могу да гарантујем. И онда је дошло до сукоба између «Аждаје» и Бате, па се Бата вратио назад кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, када иду на те састанке, када се врате, шта они Вама, да ли Вам преносе шта се дешава у селу, који је задатак, шта?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, конкретно, директно значи наши неки задаци су у питању, шта ми треба да одрадимо и шта се одрађује и то је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је везано за ову акцију која се после трагично завршила страдањем људи у минском пољу, да ли сте били обавештени о томе? Да ли је био такав један састанак да се помињало да ће неко ићи од Ваших?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не знам, верујте ми, не могу да кажем да је био, да није био, опет кажем, нисам присуствовао томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто од «Аждаје» или од Бате или од било кога, да је било речи на састанку о некој акцији?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да се не сећам, јер кажем Вам, везано и за мој посао који обављам, ја сам и 1998. године био целу годину на Косову, возио УНПРОФОР, прошао сам милион којекаквих места. Не постоји држава у Европи где нисам био, значи, баш, баш имам преоптерећење да не могу да размишљам ни о својој породици, а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте отерали неки комби пун јабука из Ловаса и да сте тврдили да сте то добили као награду?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Као награду јабуке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од некога добијали тамо, добили новац за овај Ваш боравак у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Николајидис је тврдио да сте неки комби пун јабука отерали и да сте рекли да Вам је то награда за боравак тамо?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То је апсолутна глупост, госпођо. Да је био комби пун злата, па Боже помози, али пун комби јабука, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта се са тим усевима дешавало, помињали сте неке усеве и неке радове и шта се са тим дешавало, да ли је то негде вожено или је остајало ту или?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим да се то одвозило у тада Крајину према Книну као помоћ тамо нашим људима. То је неко моје

мишљење, сада не могу да кажем, одвозило се ту и ту или где, не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле сте Ви боравили у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја у Ловасу можда, можда максимално ако сам био свеукупно двадесетак дана, али сам долазио накнадно можда и после пола године у Ловас, навраћао сам, јер, кажем Вам, «Аждаја» је покојни остао да живи ту и у Ловас сам навраћао. Долазио сам недељно, у петнаест дана, како када, некада у двадесет дана, некада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте сви, кажете, аутоматске пушке, већина уствари. Где сте требовали ту муницију за оружје тих дана када сте били?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, у територијалној одбрани, у територијалној одбрани је била муниција, јер нисмо на другом месту могли добити муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тамо?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, у ТО, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте истражном судији да су «Аждаја» и Бата саслушавали Хрвате, испитивали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То сам рекао, да, и то стојим иза тога да је било до, да је Бата присуствовао значи испитивању и покојни Зоран, да су на неки начин они питали ко, шта, где. Ја знам да када смо требали да дођемо у место, када је већ значи место преузето, да је нађено у том месту и униформи и ХДЗ, овог војске уствари хрватске и да је, кажем, на море места било униформи хрватске војске, па је се испитовало вероватно, да ли је неко фамилија, да ли неко није и ту даље остао или шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нисте рекли да су присуствовали испитивању, него да су они испитивали.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да су они, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте, такође рекли да је саслушања било, овде на страни 7, «испред сваке групе је било неко, значи за то саслушање, било је испред војске, људи који су саслушавали, било је значи, из команде места, људи који су саслушавали»: Који су то из команде места људи саслушавали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја команду места називам, значи, територијална одбрана, полиција, сви они који су на неки начин живели ту, који су били ту пре, пре рата, пре било чега, значи, они су сачињавали неку команду места. Нисмо могли ми бити команда места, када смо дошли са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли имате сазнања, ко то из команде места је испитивао људе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од војске, ко је то испитивао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми, ја само знам да је у том месту продефиловало више војске него кроз цео Београд, да је ту било и Мађара и Ваљеваца и не знам ко је све био, тако да, кажем Вам, до тих састанака, да ли, али гарантовано је било, јер по војним правилима мора да буде неки састанак у кругу војске, значи и састанак и записник и у круг војске, све се сводило значи на папир шта смо се договорили и како је ишло, шта је тог и тог дана одрађено, то макар знамо сви из војске док је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазила ту нека војна полиција да сте Ви видели?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Кажем Вам, војске је било много, па било је и војне полиције. Војна полиција је била и по целој, тада и по целој ратној зони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, интересује ме конкретно за Ловас, не интересује ме ратна зона цела. Да ли имате Ви сазнање?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не могу да гарантујем, не могу да тврдим сада да је била ту, али да сам виђао полицију на све стране, виђала се полиција, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде на страни 8 код истражног судије на овом записнику, говорили сте за ове људе док су били у задрузи, истражни судија Вас пита, «док су били у задрузи, ко их је обезбеђивао, знате ли то?», Ви кажете, «обезбеђивали су комплетно сви». Он каже, «шта то значи комплетно сви?», Ви кажете, «обезбеђивала је и војска, обезбеђивали смо и ми». «Да ли сте Ви учествовали у том обезбеђивању?», Ви кажете, «на неки начин да, значи био сам присутан ту»: Када Вас је питао истражни судија «да ли је неко малтретирао те људе?», Ви кажете, «па, било је малтретирања, било је шамарања, било је, значи, било је, то је директно код људи где је налажено оружје, у кућама, где су налажене униформе, значи ти људи су издвајани и на неки начин ти Хрвати»:

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, то сам рекао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово тачно што Ви причате?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Вама сазнање да неки људи имају оружје, да имају те униформе, да ли сте Ви одлазили у те куће тамо? Како Ви знате да постоји оружје и униформе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Оружје? Па, вероватно значи путем «Аждаје»; путем наших контаката, ко је где, ко је био из које куће или из које куће се пуцало или где су нађене униформе преходног дана или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, како, објасните ми, одакле Вама сазнање ово које помињете? Путем «Аждаје»; шта, да ли је «Аждаја» то ишао у

те куће па Вам преносио или како или сте Ви били у тим кућама па знате?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да не знам шта да Вам кажем, у тих пар кућа сам можда и ја био присутан, значи претходни дан, опет кажем, не знам, ја уопште немам представу на који начин смо ми стигли до места Ловас из Шида. Знам да смо отишли аутобусом, ко је, какве су везе, вероватно је веза, опет кажем, вероватно био Љубан и Мирко Јовић, пошто смо ми ишли преко Мирка Јовића. Видели смо ми неке људе који су ослобађали тада то место Ловас. Ако ми верујете, ја појма немам, значи као данас да сам прошао кроз железничку станицу, море људи, море униформи, море свега, то, ја Вам кажем, значи јако тешко је и распознати људе, а не тврдити сада тај, тај или тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а рекосте малопре, у тих пар кућа сте и Ви били присутни?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је послао у тих пар кућа да идете тамо у те, да кажем, претресе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, директно Зоран Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуда Зорану сазнање у коју кућу тамо негде да Вас пошаље?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте на страни 11 записника везано за ону ситуацију када Милан Радојчић тамо тражи добровољце који ће да иду у ту акцију, па сте истражном судији поменули за то минско поље, па сте овде на страни 11 рекли «нисам сигуран да ли је директно рекао минско поље».

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Нисам сигуран, значи акција је била ко хоће да крене. Ја сам негирао тај мој лични покрет, јер кажем Вам, претходну ноћ сам целу ноћ био напољу, сада где. Ја опет тврдим, и дан-данас, нити знам где се то налазило, ни шта, ни због чега, ни. У целој тој, значи гунгули и у свему томе, ја сам двојицу људи само видео мртвих. То је један мештанин наш Србин и једног човека на самом центру са десне стране, прва кућа. Он је био ту када смо дошли већ мртав, а ово остало, сада што кажете, нити сам био присутан том минском пољу, ни било каквим другим видовима било каквих убистава или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се то дешава ово што Ви мени помињете, да Милан Радојчић тражи добровољце, да ли је то било ујутру, када?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, ујутру рано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рано ујутру?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта он каже, где се иде, у какву акцију се иде?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, ја кажем Вам, значи то је на бази добровољној, иде се у претрес дела шуме или у претрес ливаде или у претрес било чега, ко хоће може да иде, ко неће, не мора, то је, ја сам схватио то тако, то је неко моје виђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли су Вам «Аждаја» или неко поводом те акције нешто тражио од Вас да идете или не од Вас, него било ког другог добровољца?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не, јер кажем, ја сам већ имао један део обавеза. Значи када сам свој део обавеза склонио, ја сам био слободан, на неки начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бата Михајловић, да ли је тражио он од неких добровољаца да иду у ову акцију?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То не могу сада, не знам, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је од Вас тражио?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Од мене лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли питања чланови већа? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте кренули, могу ли непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу ли непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте кренули из Товарника ка Ловасу са том Вашом групом, колико вас је отприлике било у тој групи?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, ја мислим око двадесет, тридесет у аутобусу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можемо узети као неспорно да су Ваши надимци били «Ница» и «Кракоња», јер то сте помињали и сами у току истраге?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Највише, да, највише су ме значи звали «Ница», јер сваки Никола је Ница.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вас са тим надимцима и Ваши другари у Ловасу на такав начин ословљавали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, покушајте се фокусирати на тај дан када се догодио тај трагичан догађај на минском пољу, не питам Вас за датум, претпостављам да не знате, да ли се, да ли знате, да ли је претходног дана пре овог догађаја на минском пољу, било неке јавне објаве и позивања становништва да се јаве на одређено место у задрузи, у задругу, ради неког договора?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То јутро када је било, мислим, тог дана када је било то минско поље, рекосте ујутру сте ту негде били. Где сте то били

тачно и да ли сте видели и ако јесте, на ком месту, већи број окупљених мештана на једном месту?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У самом центру, значи, био је овај као кафић, ту смо пили и кафу и као нека врста кафића, напуштено. Била је прекопута полиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да су тог јутра на одређеном месту био на окупу већи број мештана?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о томе да је Милан Радојчић позвао ко хоће добровољно да иде, колико сам разумео, како сте рекли, претрес терена, чишћење терена, шта ли је рекао већ.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То је, ја опет кажем, моје мишљење било, значи ко је хтео могао је да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се то тачно, на ком месту догодило када је он то позвао и у које време?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да не знам које време је у питању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ком месту је то он питао ко ће од добровољаца да иде, у ком месту самом у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, испред територијалне одбране ја мислим да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли раздвојити то што мислите и оно што знате?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја Вам опет кажем, толико је времена прошло, да чак и ово што Вам кажем, нисам сигуран да је тачно. Уопште Вас, нити блефирам, нити желим да Вас блефирам и даље тврдим, значи иза тога у том месту од моје руке и од руке значи људи из Добановаца, осим покојног «Аждаје»; не могу да тврдим да је било ко коме отео новац, да је убио некога, да је било шта друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас то нисам питао, питао сам Вас, на ком месту и у ком тренутку Вас је позвао, како рекосте, Радојчић ко хоће добровољно да иде у ту акцију?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, испред ТО, јер сам центар места се састоји можда од педесет метара, педесет, колико, педесет, седамдесет метара квадратних неких или шта већ, значи, уопште није велико, велики простор да је велики простор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли уопште знате за постојање неког простора испред те задруге, те задружне економије који је ограђен, има улазу капију и тако даље, да ли сте то видели, чули за то?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ограђен простор?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте уопште били икада у том простору? Када кажем ограђен простор, мислим са улице па улазна капија и тамо неки ограђени простор где се налазе неке зграде те задруге?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Значи, зграда задруге, да, ограђена је као зграда задруге, има нормално ограду, има капију, ако мислите на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли када Ви улазили у тај простор?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте улазили то јутро тог 18.-ог у тај простор?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте, да ли Вам значе нешто имена, Марија Ђаковић?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мира Антоловић?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Јер, кажем Вам, овај, могу да Вам одговорим? Да сам тога јутра ја, значи, присуствовао комплетно томе, гарантујем значи да бих ја отишао са њима у пратњи, али сам, значи претходну целу ноћ провео вани, значи нисам био, нисам био уопште присутан томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ваша униформа у којој сте Ви били обучени по нечему и ако јесте, по чему разликовала од униформе ове војске, да кажемо, регуларне, резервиста, које сте помињали да су били ту у месту?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нешто пре него што кренемо даље. Помињали сте истражном судији затвор у територијалној одбрани. Да ли можете нешто о томе да нам кажете?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Знам да су затворени људи у територијалној одбрани, значи да су долазили на испитивање, да значи, ту су задржавани због испитивања, значи стационарани су били у ТО. Какав процес, ко их је испитивао, шта је, ја опет кажем, нисам био ту никада ни на једном том испитивању, нити знам по којој основи су уопште и због чега ти људи ту доведени, да ли је, не могу да тврдим, можда је било и пуцања на њих, можда, не знам. Можда је било пуцања од стране тих људи на људе територијалне одбране, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви, где је тај затвор тачно био? Кажете у територијалној одбрани, да ли сте Ви некада прилазили том затвору, ту улазили?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, затвор, затвор, ни та задруга уопште није затвор, па су је назвали затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на један цивилни објекат у коме су затворени људи, не мислим на затвор.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Онда је и ово за мене затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ми се налазимо сви овде, верујте ми, значи у принципу, људи су довођени на испитивање. Да ли су задржавани, јесу задржавани, вероватно због испитивања. Ја верујте ми да немам представу ни колико просторија има та територијална одбрана, да ли има не знам, кажем, ја сам долазио на врата када ми је била потребна, то вероватно господин тужилац ме је питао приликом истраге док је била, јер се наши неки датуми колико се ја сећам, нису сложили о мојој присутности тамо, али у ТО је онда вероватно заведен сваки траг, сваки догађај, јер сте ми рекли да је до дана тог и тог сам ја боравио у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сада Ви причате са тужиоцем, добијате од мене питање. Реците ми, да ли сте чули да су неки људи из тог затвора у територијалној одбрани убијени?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неке људе да су убијени у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Чуо јесам, али после колико времена, значи да кажем да сам присуствовао нечем таквом, рекао сам Вам, ја сам у Ловасу видео свега двојицу људи који су били мртви. Остатак људи, на који начин су они погинули, где су погинули, то верујте ми, не знам, нити сам таквом неком чину присуствовао да бих могао да тврдим и да кажем, ви сте или овај или онај, починили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Зашто и како сте донели одлуку да дођете у Ловас?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, ми смо били везани за Српску народну обнову и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко суда питања. Чули смо да је преко Српске народне обнове.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Мислим да сам одговорио на ово, тако.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Само моменат. Да ли сте виђали Љубана Деветкаа у униформи и колико сте га често виђали до минског поља ако сте га виђали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја Љубана Деветака никада у униформи нисам видео.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Нисте га видели? Да ли сте га виђали до минског поља, до догађаја на минском пољу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: До догађаја сам га виђао и у пролазу, значи као људе који су ту нон-стоп боравили.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Добро, значи виђали сте га?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Виђао сам га, да.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Уз извињење ако сам пречула, али ми се учинило да је данас сведок рекао да не зна ко је организовао принудне радове на прикупљању летине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекао је.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Пошто је у истрази рекао да је принудни рад и сакупљање летине то организовао Љубан Деветак, само да нам појасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците на којој страни, да видимо да ли је то.

МИЛЕНА ВАСИЋ: 21 страна доњи део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било речи принудни рад.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Сакупљање летине, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако већ цитирате, морате тачно како стоји у записнику, радове.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Па, добро, прикупљање летине, значи, организовао је Љубан Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

МИЛЕНА ВАСИЋ: Да Вас питам, да ли је прикупљање летине организовао Љубан Деветак?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да разјаснимо ову ствар једанпут, овај, вероватно ја опет тврдим, као команду места сматрам Љубана, сматрам Радојчића и Девчића и ја не могу никога да пошаљем да скупља летину, јер не знам где је њива. Ја чак не знам ни њиве у мом месту, а не њиве у Вуковару или у Ловасу или било где на другом месту. Али моје виђење ствари, значи да би се летина скупила, вероватно је организација та. Знаш да јесу неки људи одвожени на рад, да су радили и да су се враћали са посла, да им је, малтене, као обавеза била да иду на посао и да се враћају.

МИЛЕНА ВАСИЋ: У реду, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава? Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам данас да као и код исгражног судије, да сте добили информације и Ви и Ваша група да треба помоћи Србима и да тако долазите у Ловас, а и раније Тења и касније. Па сада ја Вас питам да нам кажете конкретно или да наведете неки пример, како сте Ви лично или та Ваша група, како сте Ви помогли Србима ево у Ловасу, да нам кажете, Ви сте тамо доста времена, више од двадесет

дана, па нам ево опишите, наведите један догађај, један дан у коме сте помогли Србима, јер то је, због тога одлазите тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему се та помоћ нека састојала?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, састојала се у одбрани места само, значи место је већ заузето, требало је место одбранити нормално од тог претходника који је био тамо. Тако су значи вероватно остали и они који су место заузели, да би место одбранили док се место нормално не нормализује.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, молим Вас, од кога браните?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Од кога то браните, од кога, у односу на кога оргнаизујете одбрану?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, вероватно бранимо Србе од усташа, вероватно. Не могу да браним Србе од Срба, вероватно браним ту другу страну.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а кажите ми, Ви, како сте нам рекли, Ви сте у стражи, око села?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате сукобе са тим, како Ви кажете, усташама?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Спорадичне паљбе је било, спорадичне паљбе, значи, било је сада. Опет говорим, спорадична нека паљба, значи можда из даљине. Ви сте, ја сам чуо за Вас из медија, Ви јако добро знате шта се дешавало и по Вуковару и свуда, значи, рат је. Из свих тих праваца околних је било, значи и хрватских места и српских места, спорадичне паљбе је било на све стране током целог периода, нормално.

НАТАША КАНДИЋ: Шта значи спорадична паљба?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Спорадична паљба је то када ја пуцам на тебе а ти на мене.

НАТАША КАНДИЋ: То је спорадична паљба?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па, ја не знам, ја јесам лаик, али не бих тако дефинисала спорадичну паљбу као што Ви кажете. Али ми молим Вас објасните, кажете пред истражним судијом да када падне вече, Ви сте морали да чувате леђа од територијалне одбране, од војске, па ми то сада објасните, како у односу на ово, браните тамо освојено село од усташа, а овде сада у селу, унутар села Ви се плашите територијалне одбране и војске?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам рекао да је постојао страх од свих могућих формација и да си највише поверења имао у самог себе, ја колико се сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Код истражног судије на страни 15 Ви кажете, «ситуација у месту је била таква, да са првим вечерњим сатима сте морали добро да пазите леђа од стране војске наше, од стране територијалне одбране, није се знало, значи ситуација је таква била, да буквално је било чувај своја леђа».

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То, да, па то сам рекао и сада.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја сада поново сада да питам и враћам се на онај Ваш мотив да Ви дођете у Ловас, да помогнете Србима. Сада ми реците ови од којих се Ви чувате, ови у територијалној одбрани, у војсци, ко су они?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам рекао, значи, у целости да је свако морао највише да пази на своја леђа и са свих страна. Значи, у војсци Југославије је било људи који су били мађарског порекла, којима је било исто толико веровати као и Хрватима. Значи, морао си апсолутно да се чуваш од свих.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, војска је значи била, шта су тамо били Мађари, усташе, а у територијалној одбрани?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, у територијалној одбрани у самом делу цивилног становништва ја сам познавао 0,001% људи, значи да ли је то сутра или прекосутра, могао да буде и човек из врха хрватске војске, то ја не знам, зато и говорим, значи, ја сам директно познавао те наше људе који су дошли са мном, њих јесам познавао. Кога Ви можете данас да познајете, данас сте га видели, сутра га познајете, то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, како сте разликовали Ви у селу, ко су Срби, ко су Хрвати, коме треба помоћи, како сте то разликовали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Вероватно има надлежан неко за то.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, како надлежан за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да објасните Ви, како сте разликовали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, ја сам се држао своје групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да, али шта то значи, држали се групе, ко је Вама објашњавао тамо ко је Србин ко је Хрват?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Колико ја имам неко сазнање, да је у том селу било око 1.700 становника, да је комплетно свих значи, од свих становника, око педесетак Срба свега било, значи да они можда, ја не знам колико је могло да остане у времену док је хрватска војска била тамо, али не верујем да их је остало можда десет. То је неко моје виђење ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте одговорили на питање. У Ловасу, како знате ко је Србин, ко је Хрват?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, у Ловасу смо једино могли знати, значи преко територијалне одбране, ко се прикључује територијалној

одбрани, тај је био нормално уз место, уз руководство, уз неке даље радове који су се везивали за место. Ни на један други начин.

НАТАША КАНДИЋ: Идете селом и сретнете некога, како знате, да ли треба да се чувате њега или треба да му помогнете?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не могу да Вам објасним то.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте Ви сазнали за шта се догодило на минском пољу, усгвари, док сте били у Ловасу, да ли сте знали шта је било на минском пољу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја Вам кажем, тек, значи, када се минско поље завршило, када је дошло до рањавања мог комшије Димитријевића, онда сам на неки начин и схватио шта се десило.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, када сте схватили?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Знам да су отишли на, отишли на преглед тог дела. Од Драгана Бачића, од Драгана Бачића сам чуо да је Јовица рањен.

НАТАША КАНДИЋ: А како знате да су отишли, шта сте знали, на какав преглед иду, шта?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми, ја сам, чини ми се, одговорио већ на то питање, овај, да је било, значи, као провера терена, да ли провера дела шуме, да ли провера дела жита, кукуруза, шта ја већ знам, сетва, ова, није сетва, него жетва се припремала увелико. Могуће и због тога, ја не могу сада да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте знали ко је од Ваших отишао тамо?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не, до тренутка, рецимо, тог Јовициног рањавања, од онда и знам ко је, рецимо, био тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви видели Зорана Обреновића тог дана?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: И Зоран тај дан није био на минском пољу.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте то сазнали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: После десет дана.

НАТАША КАНДИЋ: После десет дана?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га тог дана видели?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вама Драган Бачић каже, кажете, да је Јован Димитријевић рањен.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам каже, где?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Јован Димитријевић је рањен на минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је испричао Драган Бачић, шта се то десило?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, испричао ми је то да су ишли на минско поље, да су уз акцију војске, значи, дошло је до разминиравања, да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До, до?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Разминиравања терена. И ја сам ту и навео већ да је, овај, као што сам и рекао, да је, да сам чуо значи од Јовице касније, то и од Драгана, да је ту прву неку мину, да је значи ишли су јако полако, да је човек видео ту мину и да је дигао руку у знак да је видео. Они су дошли и отклонили њу. На другој је Јовица и рањен, колико ја знам, тако је мени речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су Вам исто и Драган Бачић и Јован Димитријевић испричали ту причу о минском пољу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било разминиравање и да је у том, па једна мина склоњена, друга мина експлодирала?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали тог дана састанак са Обрановићем, да ли Вас је позивао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А када је, које је то време када Ви се чујете, када разговарате, када Вам све то прича Бачић и када чујете ово и од Димитријевића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Можда и други дан, значи други дан од тог догађаја, јер, кажем Вам, уопште нисам ја ни везан на неки начин био директно, мораш то да радиш или мораш ово или, шта знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само ми реците, да ли се тог дана, да ли је била таква ситуација да сте и са другима разговарали или од других чули шта је било на минском пољу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У принципу, ми нисмо имали неке контакте са другим деловима било каквих војних формација, осим са својим лично.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а када сте после десет дана разговарали са Зораном Обреновићем, шта Вам је он рекао, да ли је и он као и Бачић и овај Димитријевић, да ли је и он рекао да су ишли у разминиравање терена?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја, колико је мени познато, да су и они кренули не знајући где иду, али опет говорим, ја говорим колико ми је познато, не могу да тврдим то.

НАТАША КАНДИЋ: Па, шта Вам је рекао Зоран Обреновић?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Чак могу да кажем и да нисмо ни причали о томе, јер ни Зоран тада није присуствовао томе, то могу да тврдим.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само да разјаснимо, малопре овај, на питање председнице већа, рекли сте врло јасно да су Вам они рекли да су ишли у разминиравање терена.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, интервенишите, ја се извињавам, на ова питања, мислим, она њему импутира нешто што он чак није ни рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је чуо од Драгана Бачића.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Али она тако није поставила питање.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, тако сам рекла, апсолутно да.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Није тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Рекла сам на питање, молим Вас, председнице већа, сведок је рекао да ме од Бачића и од Димитријевића рекао да су ишли у разминиравање терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тако је било.

НАТАША КАНДИЋ: Тако је било, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, сада ја не знам, јесте, тако је речено.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Он је рекао да је чуо да су ишли, али није рекао да су ишли, него је рекао да су разминирали, разминиравали на лицу места, али није рекао да су кренули да би разминирали, то сведок није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моје питање је било, баш је речено, мислим.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Добро, има транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо, постоји транскрипт, па ћете видети шта је речено.

НАТАША КАНДИЋ: Ево још једном да нам само разјасните, шта Вам кажа Бачић када га видите?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То да је Јовица Димитријевић рањен на том минском пољу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Значи, после свих тих догађаја.

НАТАША КАНДИЋ: Којих свих?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Који су се издешавали на том минском пољу, ја сам чуо од Драгана Бачића да је Јовица рањен.

НАТАША КАНДИЋ: Од којих свих дешавања?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Од свих дешавања која су била током тог целог дана.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је све било, која су то дешавања, шта Вам каже?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Откуд ја знам, госпођо. Да ли ја могу да тврдим шта се дешава сада у Скопљу ако ја нисам тамо?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, од свих тих дешавања, знате, тако кажете, као да је он Вама сада испричао шта се све дешавало.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Током целог дана, значи, ја нисам био присутан ту, да бих могао да Вам кажем то је тако, тако и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја сам Вас само питала шта Вам је он рекао. Ја сам разумела да је он причао о свим тим дешавањима?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Него, него Ви подразумевате да је тамо било пуно дешавања?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да. Неко моје виђење ствари је да је било, јер током и по завршетку свега тога се видело да је вероватно било.

НАТАША КАНДИЋ: А шта сте Ви видели?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја видео ништа нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Сада кажете, видели сте, а сада кажете ништа нисте видели?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: За чега мислите да сам видео?

НАТАША КАНДИЋ: Па, не знам, ја Вас питам, Ви кажете, после тога, видело се шта се догодило, па ја питам, шта сте видели?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Видело или видео?

НАТАША КАНДИЋ: Видело се, када се каже, видело се, онда то подразумева да и онај који каже да је онда и он видео, видело се?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Онда се вероватно подразумева на целу неку целину за све могуће догађаје што су били.

НАТАША КАНДИЋ: Који су то догађаји били?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па то разминиравање поља, погибија тих људи доле, рањавање наших људи и разумете, на то мислим, а директно ја кажем, од Драгана Бачића сам чуо само то и само толико и знам о том минском пољу, да је Јовица рањен и на који начин је рањен.

НАТАША КАНДИЋ: А о разминиравању терена?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да не знам ништа, ни ко је дао наредбу, због чега и ко је уопште и постављао те мине, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кажете да сте се после нашли са овом групом из Краљева, да ли је тако?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да сте наставили?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте ишли после?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ми смо после тога били у зворничком делу ратишта.

НАТАША КАНДИЋ: Ако судија дозвољава, само где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам, то нам је небитно за овај предмет.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кажете да сте Ви онда после отишли, па сте онда често долазили да бисте узели потврде за запослење.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то оправдање да сте на ратишту?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте Ви радили у то време?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У «Грмечу»:

НАТАША КАНДИЋ: Где, овде у Београду, у оном «Грмечу»?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А како онда дођете по потврду, због чега дођете по потврде тамо на ратиште, ако нисте тамо, како дођете по потврде?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Сами сте дали питање и одговор. Значи, дошао сам, замолио за потврду, потврда је обично парче папира којим се правдало одсуство са посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од кога добијате ту потврду?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Обично се она добијала од територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте једном узимали или више пута?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном само?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Више, више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А више пута?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да разјаснимо, а ко Вам је конкретно потписивао ту потврду?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Радојчић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте морали више пута да узимате потврду?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, због тога што је фирма тако тражила, јер они су тражили, не знам ни ја сада, могу само да лупим, али можда на петнаест дана, на двадесет дана, да сте још, да ли на боловању, да ли на одмору, да ли на било чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А задњи пут Вам је ту потврду 10. јануара 1992. године потписао Милан Тепавац ту потврду.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто било у команди ТО?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само да питам, није ми јасно, Ви седите у Београду, Земуну, не знам или Добановцима и одатле дођете по потврду?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А шта радите за то време?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Како мислите шта радим за то време?

НАТАША КАНДИЋ: Па, не разумем, кажете, дођем, често сте долазили по потврде?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле долазите?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Од куће.

НАТАША КАНДИЋ: Од куће дођете, а шта радите код куће?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Боже, шта Ви радите кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се задржавамо на овим питањима, уопште ми није битно.

НАТАША КАНДИЋ: Није ми јасно, овај, није на ратишту, него је код куће, али дође у Ловас да дође по потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је кући седео, није ишао на посао, мислим, небитно нам је за предмет.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Може пауза стварно мало или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да ли може мало паузе или ако већ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 16 часова и 22 минута и биће настављен у 16 часова и 45 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се наставља у 16 часова и 55 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Адвокат Крстић, бранилац оптуженог Љубана и Девчића. На питање председнице већа, Ви сте Никола рекли да остајете у свему при датој изјави на записнику о саслушању сведока пред истражним судијом 04.09.2007. године. Ја питам преко Вас, да ли остаје при тој изјави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на моје питање и на питање тужиоца.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Ја ћу сведоку опет преко Вас да предочим неке изјаве које сте Ви делимично предочили, па тај део нећу, али други део тих изјава, па да се сведок о томе изјасни, али пре тога, у истражи сведок то није изјавио, него је тек данас, можда сам ја погрешно разумео, на питање тужиоца или пуномоћника оштећених, сведок је у једном тренутку рекао, да је нешто разговарао са тужиоцем, причали смо са тужиоцем. Ја питам, да ли је и када је то сведок причао и о чему са тужиоцем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, били сте Ви присутни, у вези датума о потврдама је било код истражног судије, онда ме је човек прекинуо и рекао, ја сам рекао да сам био двадесетак дана свега у Ловасу, он је после човек рекао да није тачно, да по тим потврдама гласи да сам био доста дуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, то је на страни 18 овог записника, питање тужиоца.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам онда погрешно разумео, мислио сам мимо овог записника, ја се извињавам. Ако дозволите, судија, ја ћу овај део са записника на страни 13 да цитирам и да питам, да ли сведок остаје при тој и таквој изјави. Ради се о, дабоме, мојим брањеницима, па прво у вези сазнања о томе, шта је радио у то време, у време оптужења, оптужени Љубан. На питање, на страни 13, на питање истражног судије «да ли сте Ви чули да је он», мисли се на Љубана, «наредио било какву војну или паравојну акцију?», Ви одговарате: «Ја, не, лично не, јер, кажем Вам, они су имали састанке са војском» и тако даље. Да ли остајете при тој изјави?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Остајем при тој изјави, јер ја сам рекао да од људи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, мени је довољно, ако Ви мислите да није, само Вас питам да ли остајете. Даље, истражни судија Вас на истој страни 13, последњи пасус пита, «на основу чега онда закључујете да је о свему; ја Вас намерно питам», каже истражни судија, «кажете да се о свему он питао? Разумем за оно што се села тиче и тако даље и тако

даље. Ви одговарате на 14 страни «на неки начин, значи, моја претпоставка је» и тако даље. Да ли остајете при овој изјави?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, довршите до краја.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моја претпоставка да је иницијатор комплетног ослобађања места, комплетног започињања тог сукоба у Ловасу, био он, значи на начин на који су се обраћали сви њему, због тога сам и дошао до тог закључка, јер је имао утицај на све.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је и сада ћу наставити, управо то, хвала Вам судија, али овај део за мене није интересантан био, зато што сведок, ако сам добро разумео, није учествовао у нападу на село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато и каже да је то његова претпоставка у вези тога.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Претпоставка, да, да. Истражни судија Вас на 14 страни одмах после ове интервенције председнице већа, пита «да ли сте Ви чули да је некада Љубан Деветак «Аждаји» издао неко наређење, Ви одговарате, «директно не, директно не»: Да ли остајете при томе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Истражни судија Вас пита такође у продужетку, «да ли Вам је «Аждаја» рекао да је добио, да је икада рекао «добио сам наређење од Љубана Деветака», Ви одговарате, «директно од Љубана не, не могу да тврдим то да је рекао, «Љубан ми је наредио то, то и то»: Да ли остајете при томе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Око Девчића само, да, око Девчића једно питање само и једно уопштено питање. Ви на страни 15 истог записника, на питање истражног судије, «поменули сте тог Девчића, шта знате о њему?», Ви кажете, «Девчић је био командир милиције, значи СУП-а у Ловасу». Ја Вас питам, одакле Вам то сазнање? И још једно подпитање, али добро, сазнање само, директно или посредно и ако не можете се сетити или се сећате, подпитање једно, да Вас некако не знам, да Вам помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на ово питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Говоримо од првих дана, када сте дошли, добили сте оружје, све сте то лепо причали, питао Вас је суд и тако даље, Ви сте деконзеривали, ово, оно, од тог тренутка, колико је времена прошло, па Ви сазнајете да неки Девчић је тамо командир милиције СУП-а у Ловасу, директно од кога, од њега, од другог, од сазнања, одакле Вам то? Ако можете, ако не можете, давно је било и тако даље.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Судаћи по униформама значи полицијске стандардне униформе су биле, он је предводио ту групу људи, групу полиције.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли ја добро разумем, да сте то претпоставили по ономе какву је униформу имао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. А да ли знате да је у то време постојао неки, а убрзо је постао и покојни, Воркапић и шта је он био у том тренутку у селу, у то време, ако га уопште знате и каква је његова судбина и ако знате у које време га заседила та судбина?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим да је Воркапић припадао територијалној одбрани, опет кажем, мислим, не могу да тврдим да је тако, а колико ја знам, да је он погинуо код силоса.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када у односу на оно време од када сте дошли? Ако можете да се сетите, ако не.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не могу да тврдим, можда дан, два касније, тако, дан, два, три, не знам тачног датума не сећам се.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А Ви сте, ако из списка смо тако запамтили, бар ја сам делимично, Ви сте дошли 11.-ог, сутрадан по ослобађању?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, по Вама би било то 13.-ог, 14.-ог?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: 13.-ог, 15.-ог тако, дан, два, горе, доле, кажем опет, не могу да будем сигуран.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли знате где је настрадао и у којој акцији?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам само чуо да је настрадао код силоса, видео њега мртвог јесам, али како, где, нисам, нисам присуствовао тој акцији, нисам био, овај, само кажем да сам га видео мртвог.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако ја, судија, предочим неспорну чињеницу да је то било после 18.-ог, може ли коментар или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нешто није био прецизан, каже после дан, два, три, не зна.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И само још једно предочавање. Ви сте на истом записнику на 22 страни на питање одбране, «да ли сте се Ви сећали догађаја у Ловасу или су Вас том приликом припомагали они који су Вас испитивали у полицији»; говоримо о испитивању у полицији, Ви сте одговорили, «И они су значи припомагали». Ја питам, у ком смислу, у ком облику су Вам први пут када су Вас у полицији испитивали то, како Ви кажете, припомагали? Судија, Ви одлучите да ли ће да одговори или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Давали су до знања, рецимо, да је можда тог датума било то, да је, друго, рецимо, да је датумски можда везано тог и тог датума се десило то и то, да ли сте били присутни ту, како је текао цео тај догађај. У том неком смислу, да су они припомагали. Не могу сада да кажем да сам ја навођен од њихове стране да ја кажем нешто што није било тако или.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас то нисам ни питао, само сам цитирао шта сте већ рекли, па да појасните то припомагање, ако је то онда у реду. И завршавам са овим питањима, да ли је Вама пре саслушања у полицији и након тога, пре саслушања у истрази, након тога, непосредно пре овога, било ко припомагао у вези ових догађаја или не о томе, како ћете сведочити, да ли сте имали некакав разговор са неким, укључујући и окривљене?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Једини разговор сам ја имао са представницима Државне безбедности који су ме затекли у главном граду Шкотске, Глазгову.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да појасните то мало.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да се одазовем на овај позив. Уопште нисам ни боравио сво време, не боравим ја овде. Чак, значи не одржавам никакве контакте са људима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико знам, Глазгов је мало даље од Руме и од овога, како, нисам разумео, поштом, шта, телефоном, лично?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Телефоном су ме једино они контактирали, значи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У вези позива?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У вези позива да дођем данас.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам питао, судија, у вези догађаја нешто.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, нису, не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан, господине Вуковићу. Ја сам Градимир Налић, адвокат, бранилац Милана Радојчића. Судија, ако дозволите, ја бих питао прво, спомиње се у истрази чињеница да је окривљени, а и данас је рекао, да је боравио и у Тењи и у Ади и у Зворнику, чини ми се. Да ли може да одговори, како се зове начелник, командант полиције у Тењи, Ади или Зворнику или командант територијалне одбране у тим местима?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, верујте ми да не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, молим Вас, Ви сте на једном месту у исказу код истражног судије говорили да су у Ловасу били све сами Милани, Милан до Милана.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, јако пуно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако сте се изразили, фигуративно. Да ли допуштате могућност да сте помешали Милана Радојчића и Милана Тепавца у периоду о коме говоримо? Просто, да ли допуштате такву могућност?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зашто?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим, пошто сам, кажем Вам, више пута сам долазио у Ловас и да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Управо Вас то питам, Ви се не сећате ниједног имена, ниједног командира ТО где год сте били, само се сећате овде. Вама је дозволу судија предочила, потписао Вам је Тепавац. Ја сам зато просто мислио, да ли допуштате могућност да је реч п забуни у погледу презимена? Да ли је могуће да Ви Милана Радојчића као командира територијалне одбране памтите из неког мало каснијег периода у Ловасу, што је он и био у једном периоду, ми не споримо?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, то је тај исти човек, значи и из оног периода касније и.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, молим Вас, да ли је Вама то било непосредно познато или сте чули од некога то или на други начин неки сазнали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да је Милан Радојчић командир територијалне одбране, да ли се он њему представио некада као такав или је неко рекао и ко је то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се у то непосредно уверили тамо у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, непосредно, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На који начин?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Зато што је територијална одбрана била издвојена, значи од, на једној страни он је, на неки начин, не на неки начин, он је био командант територијалне одбране.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како Ви то знате, сада сте рекли Воркапић је био у територијалној одбрани, чини ми се да је Воркапић такође био у територијалној одбрани, значи и он је улазио вероватно у ту зграду и тако даље? Да ли Вам се он некада представио у тој функцији својој?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала Вам. Реците ми, молим Вас, да ли Вам је позната било која конкретна наредба коју је Милан Радојчић издао Обреновићу, «Аждаји», било које конкретно да се учини, било какво кривично дело или било шта да изврши, уради?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато? Да ли Вам је познато да је Милан Радојчић био, ако га се већ сећате, да прихватимо то тако, да је био у некаквом конфликту са Зораном Обреновићем, «Аждајом»?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не сећам се.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Рекли сте да Вас је Милан Радојчић негде срео и наредио Вам да се шишате. Да ли Вам је још некада издао неку наредбу Милан Радојчић, директно Вама или Вам је ово можда наредио преко Зорана, покојног, шишање?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Директно мени.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Директно Вама?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Јер, ја сам, кажем Вам, тај први дан био чупавији мало и.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И како је био Милан Радојчић обучен тада када сте га срели?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим у класичном оделу, обичном.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Обичном оделу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Обичном оделу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У цивилном?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, у цивилном, да није био у војном.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, значи, реците ми, молим Вас, да ли је био ту још неко када Вас је он, овај, натерао да се шишате?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, било је од ових наших, значи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Можете ли да се сетите некога од њих ко је био присутан?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Што се каже, ситница је, знам детаље, знам да сам се после дужег времена ошишао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, рекли сте, говорили сте у једном тренутку у истрази о саслушањима мештана Хрвата и рекли сте да је било ту испред војске људи који су их саслушавали. Да ли можете да нам кажете, на коју војску мислите, да ли је то ЈНА или нека друга и ко испред војске је саслушавао? Да ли су имали, да ли је ту било можда војних полицајаца који су вршили та саслушања, да ли сте их видели можда?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Директно, реч је о Југословенској народној армији.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: А сада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Ви то видели или сте чули?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја, колико знам, су чак и људи привођени код њих на саслушања, е сада, како.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где је тај њихов, ако су негде привођени, онда су они негде имали претпостављам некакву канцеларију или?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Прекопута СУП-а у првој кући су они били.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, да ли су они имали ту затвор неки?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да ја у те просторије никада нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било стража испред те куће коју описујете сада?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, ко је држао стражу, господине?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, војник.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Регуларне ЈНА?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Регуларне, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било војне полиције у селу у тим данима, да ли сте запазили њихово присуство?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То сам већ одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, питала сам га ја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте, онда сам ја пропустио, ја се извињавам. Где сте их приметили и шта су радили по Вама они тамо?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам рекао да директно не могу да гарантујем да је војна полиција била у месту, али да је полиције била присутна на територији, то је нормално.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У каквој униформи је била та полиција коју сте Ви виђали, маслинасто-зеленој или?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У војној класичној униформи са белим опасачима, по томе се они разликују.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: По томе се разликују, хвала. Реците ми, молим Вас, када сте говорили о тим затвореним Хрватима, Ви сте рекли код истражног судије да су одведени у седиште наводног ТО. Зашто сте рекли наводног ТО, да ли је постојало неко друго седиште, неког ТО правог или? Мислим, реч је упадљива, није поштапалица, па зато онако.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Можда ми је реч тако истрчала, што се каже, из уста, али.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а реците ми, молим Вас, ја ако судија се не противи, ја бих просто констатовао, не предочавао, да су до сада сви окривљени и сведоци тврдили да су људи били задржани ту ноћ пре одвођења на минско поље у задрузи и, овај, једини то везујете за ТО.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја кажем, колико знам, да су групе људи долазиле, да је довођено ту и да сам ту видео ја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где ту?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У територијалној одбрани.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У наводној или овој правој?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У наводној територијалној одбрани или у правој, где? То су Ваше речи, немојте да се љутите.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У правој.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а где се налазила та права, у којој згради?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Поред зграде полиције са леве стране.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте улазили некада у ту зграду?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Улазио на улаз јесам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Којим добром?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Само ради тих потврда, значи ради потврде о кретању кроз, до Шида и уласку поновном у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте када сте неку муницију узимали, да сте ту узимали? Не чује се то када клатите главом, реците наглас.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам баш, судија, хтео на то питање. Ми можемо, односно судија би вероватно дозволила да Вам се предочи исказ Бате Михајловића који је тамо, како Ви кажете, био изнад Вас у некаквој хијерархији, да ли је тако, заменик Зоранов, тако сте га назвали, он тврди у свом исказу да је једном тражио неку опрему у ТО од Милана Радојчића и да је био најурен, отприлике, одатле. Ко је то набављао муницију из ТО, одакле је Вама то познато, да ли сте Ви ишли по муницију и где сте је узимали тачно?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, ми смо једино у ТО и могли да добијемо муницију.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте добијали Ви лично?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја, из Београда нисмо могли да понесемо у то време.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, не, ја Вас питам, јесу Вама тамо лично дали у ТО Ловас или су Вас задужили у Шиду, јер имамо и ту питања око тога где сте дужили оружје?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја, колико знам, да смо ми из Шида задужили део.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро и онда сте кренули празних пушака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, пустите да одговори, немојте Ви да одговарате.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: И после смо, значи, шта је требало тога користили у ТО.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где сте муницију задужили, господине Вуковићу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У Ловасу, у ТО.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи из Шида до Ловаса су Вас послали са празним пушкама и дугим оружјем, овај, у ратно време и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је данас рекао да је оружје у Ловасу добијено, а да је он чуо да је то из ТО Шид.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Госпођо судија, онда Вас молим да му предочите његову изјаву где се он чак сећа да је у Шиду и Мирко Јовић добио пушку, а не само, као што сте предочавали за униформу, оно да је маслинасто-зелену добијао у Пазови, тамније боје и тако даље. Где сте тачно добили оружје, а где муницију, да ли можете да се сетите, ако, ја Вас и разумем, прошло је седамнаест година или не знам већ од тог догађаја.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам рекао да мислим да смо добили наоружање у Шиду. Е сада не могу директно да тврдим, и сами кажете, прошло је јако пуно времена.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ништа, ако не можете поуздано да тврдите, мени је и то одговор, господине и хвала Вам на том одговору.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Чак можда само, можда неко, ја примера или Борислав Михајловић или неко да је имао сопствени пиштољ код себе, ништа друго.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала Вам. А реците ми, молим Вас, нама су овде, господине Вуковићу, окривљени Бачић, Косијер и Јован Димитријевић, то су људи из Вашег места, овај, објашњавали овај полазак, ко је кога звао да се иде на овај минско поље, па је тако окривљени Димитријевић нама рекао да је на доручку Бачић и Косијер, да су њему саопштили да треба да се иде у неку акцију чишћења терена, а ова двојица су опет изјавили да су то чули од неких људи. Само Ви овде изјављујете да сте то од Милана Радојчића то чули. Где је то Вама Милан Радојчић саопштио и да ли сте били сами том приликом када Вам је то саопштио?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам рекао да се тај покрет цео, значи, дешава испред територијалне одбране.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И одатле крећу сви, да ли је тако?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Одатле су ваљда требали да крену сви.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, и?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Али значи остали су још. Мене су питали за покрет.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко Вас је питао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја, колико знам, Радојчић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала Вам.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Али да, колико сам ја упознат, да су они, значи после тог разговора, отишли можда и сат, два, верујте ми, не знам, јер нисам, нисам ишао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте чули можда да се истога дана догађа још једна операција чишћење једне шуме која се зове Бадњара, да ли Вам је то познато?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ако ми верујете да први пут чујем назив Бадњара од Вас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, молим Вас, причали сте о овим састанцима који су се држали, и војска и територијална одбрана и сви редом и тако даље, рекли сте да Ви нисте ишли на те састанке. Да ли Вам је познато, да ли је Љуба Јелић ишао на те састанке?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим да није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А рекли сте да је Љуба Јелић био из ССНО. Шта то значи, шта значи израз ССНО?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не ССНО, него СНО:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СНО.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта значи то?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Српска народна обнова Мирка Јовића и странке из Пазове.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је он био неки функционер у странци?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја питала.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извињавам се, мислим да имам заиста само још два питања. Да ли Вам је познат војник са надимком Гане?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није? А реците ми, за које сте возило Ви потврду узимали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: За возило марке «Голф».

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Које боје?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Беле боје.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, немам више питања, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Миладин Живановић, бранилац Миодрага Димитријевића. Господине Вуковићу, поменули сте данас те састанке фамозне који су се одржавали у Ловасу, а мене занима, како сте Ви дошли до сазнања да се одржавају ти састанци?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, по сазнању од Обреновића, јер вероватно су састанци били групни да би се преносио део неког замишљеног плана.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте данас и да је Бата Михајловић наводно био на неколико састанака, па је после преузео то Обреновић?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, Бата.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Можете ли да кажете отприлике, када сте то сазнали од Обреновића, да ли је то пре догађаја на минском пољу, после догађаја на минском пољу или када?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Шта то, преузимање?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: За састанке уопште?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Током целог боравка је, значи, покојни Зоран Обреновић био на састанцима, у самом почетку је и Бата присуствовао састанцима, с тим што се Бата после неких, ја сада могу значи и да погрешим, једно три, четири дана.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То ме не занима, једноставно, одакле Ви то знате и када сте тачно сазнали да постоје ти састанци? Да ли сте знали 11.-ог када сте дошли тог дана у Ловас да имају неки састанци?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја само покушавам да сазнам, када сте Ви уопште сазнали за састанке, да ли пре минског поља, после минског поља? Свакако не знате дан, да ли је то било пре минског поља, после минског поља, после годину дана, две године?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Пре минског поља, пре тог минског поља.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми, одакле Ви знате да је војска присуствовала тим састанцима?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, војска је у принципу, та која држи састанке, највише.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Разумео сам ја шта сте рекли, али одакле Ви то знате ако нисте били на састанцима, како знате да они држе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, уопште код нас тај тип састанака се никада није водио са нашим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули од Зорана Обреновића «Аждаје» или од Борислава Михајловића ко држи те састанке?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, верујте ми, ево Бата и дан-данас је жив, може, што се каже да каже, никада га ја нисам ни питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи не можете да кажете одакле Вам је познато да је војска била на тим састанцима?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, ја сам Вас разумео да је то Ваша нека претпоставка да су они били тамо?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не претпоставка, него су били, значи, ја сам рекао да је свако из неког дела из формације те имао неког свог представника који је био.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да, да, али пошто нисте били на састанцима, значи морали би од некога да чујете, да прочитате негде, да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, он објашњава да је чуо од ових Обреновића и овога, али не зна ко држи те састанке, ко је то, да кажем.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па, нисам га разумео да је он чуо од Обреновића да војска држи састанке или да војска присуствује састанцима, зато га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да се држе неки састанци где су присутне све структуре, тако сам ја разумела.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Колега Вас је малопре питао, поменули сте да је војска некога саслушавала. Да ли знате можда када је то било, опет, у ком периоду да ли пре минског поља, после минског поља?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не могу да тврдим.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Гордана Живановић, бранилац окривљеног Јована Димитријевића. Господине Вуковићу, ја ћу Вас замолити, уз сагласност суда, претходно да резимирамо неколико ствари, а да ми Ви у томе помогнете. Описујући себе и своју активност у селу Ловас пред истражним судијом, изјавили сте, ја ћу сада да цитирам, «тада би у то време, да простите на изразу, узјахао мртву кобилу по питању вожње, мени је било стало до тога, био сам нон-стоп у колима». Данас сте такође пред већем изјавили да сте ноћу држали стражу на ободу села, дању спавали и углавном зујали тим колима. Да ли је то резиме Вашег боравка у Ловасу или сам ја погрешно протумачила ове Ваше изјаве.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, у принципу, јер ја сам из Ловаса отишао аутом за Београд, слагаћу Вас, али можда и сто пута.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли из овога што сте изјавили бих ја могла основано да закључим и сви присутни, да све мање боравили него што нисте боравили у Ловасу за ово време за које тврдите?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Мање боравили него што нисмо?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Него што нисте, хајде да кажемо, него што јесте, уствари, пардон?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, у суштини је тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, истражном судији сте рекли двадесет дана сте били?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то били двадесет дана у континуитету?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У континуитету, може, да, може да се каже у континуитету, јер сам баш јако, јако често излазио из те зоне.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па, да ли у континуитету или је излазио, судија, значи, двадесет дана боравите, па путујете тих двадесет дана, па се враћате, па опет дођете, па све то траје двадесет дана или седите двадесет дана у Ловасу, па 21. дана кренете?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не, све то траје двадесет дана.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Путовање, враћање, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај ауто, кажете, из Ловаса сте ишли за Београд неким аутом.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то ауто, шта је то?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То је био ауто у месту, а чији је, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао тај ауто?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам га сам узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, од никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то од никога, објасните ми, неки ауто, Ви узимате од никога. Ко је тај нико?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја уопште власника, нити сам знао, нити је била саобраћајна дозвола ту, нити ништа. У то време се путовало само са обичним парчетом папира, на коме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви сада, дошли сте тамо, ја сам разумела аутобусом?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада идете из Ловаса за Београд неким аутом?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама тај ауто?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Тај ауто је у Ловасу био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли до тог аута?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Врата су била отворена, упалио и отерао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам кључ?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Кључеви нису били потребни, макар мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам са тим аутом и после ратних операција дошао кући где ми је СУП Сурчина то возило исто одузео и проследио у СУП Товарник.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Тих двадесетак дана боравка у Ловасу без континуитета, како Ви кажете, са честим одсуствовањима и одлажењима, вероватно је условио да у вези са свим оним што сте данас говорили, дате три пута, три различите изјаве, па сада код неких остајете, код неких не. Али ја бих Вас замолила, да ми одговорите на питања која ћу Вам поставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то различите изјаве, не разумем?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па, било је нешто што сте предочавали, што је речено у милицији, а није речено код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је само било за оружје и униформу, а шта је то што?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, па је онда било речено нешто данас, па сте га Ви враћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које нешто, шта, конкретизујте, шта?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, ја ћу ићи једно по једно, просто да не набрајамо сада, неколико ствари сам извукла и то ћу сада предочити. Значи, кренућу од Вашег доласка у Ловас. Допутовали сте са групом из Старе Пазове. Будите љубазни, кажите, да ли је са Вама допутовао Јован Димитријевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је са групом из Пазове, него из Добановаца.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добановаца, добро. Мало у Пазову, да дођоше до Товарника и до Шида. Будите љубазни и кажите ми, да ли је са Вама тим аутобусом дошао Јован Димитријевић?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Мени се чини да јесте, али не могу да будем сигуран.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А само бих Вас молила, оно што сигурно знате и што сте Ви видели, а ја ћу Вас то и питати. Да ли се сећате, какву је униформу задужио Јован Димитријевић?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате, какво је оружје задужио Јован Димитријевић?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате, какво сте оружје Ви задужили?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: На почетку самом велики стари митраљез и одмах потом аутоматску пушку.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте имали неке реденике уз тај митраљез?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Реденици су били, али ја то нисам ни носио. Тај митраљез је стајао у кући Милана Миљковића, док сам ја носио даље аутоматску пушку.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Да ли је Јован Димитријевић у тој Вашој групи која је заједно дошла, претпостављам да сте се познавали међусобно, пошто сте мештани, имао неку улогу, хајде да питам овако, да ли је имао неку заповедну улогу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је током Вашег боравка у Ловасу за то време, да ли сте се виђали са Јованом Димитријевићем?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, виђао сам се са свима.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Са Јованом Димитријевићем?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Када и колико пута и где?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Мени се чини да је чак и одлазио са мном до Добановаца и да смо се враћали.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам се чини или сте сигурни?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Сигуран сам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Сигурни сте?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: И он и Бачић Драган, значи да смо одлазили за Добановце и да смо се враћали назад.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, а да ли сте се дружили током боравка у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, не много, са Јовицом не много.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Да ли сте икада били присутни када је неко рекао Јовану Димитријевићу да треба да командује неком акцијом?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, Јован и није могао да командује.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала. Да ли је Јован Димитријевић имао чин капетана?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Е сада ћу да Вас питам следеће: у вези са овим догађањем на овом пољу, да ли је Вама, господине Вуковићу, лично и непосредно познато, да је у Ловасу постојало минско поље?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Када сте за ту околност Ви лично сазнали?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, кажем Вам, тек по рањавању Јовице.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: После догађања?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ово питам због тога, што се на страни 10 записника датог код истражног судије, истиче, ко хоће да иде у пратњи тих Хрвата, јер су наводно они знали где су стационирана та минска поља, наводно рекао Милан Радојчић, је део исказа данас саслушаног сведока, да би на страни 11 исти рекао «нисам сигуран да ли је директно рекао минско поље, али знам да је акција била на добровољном бази» и тако даље и тако даље. Значи, исправља свој исказ са 10 на 11 страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам му ја предочавала.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А данас смо дошли до тезе разминиравања терена. Па бих зато молила да сведок каже, пошто каже да не зна за минско поље и да му ништа није познато, да ли Вам је Јован Димитријевић рекао да иде да разминира терен?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је било познато, Вама лично, да ли сте од некога чули да уопште људи иду да разминиравају терен?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, јер.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што сте причали, реците ми, објасните, разговор Ваш са Јованом Димитријевићем и Драганом Бачићем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Управо ћу се судија вратити, ако ми дозволите, страна 11 записника, истог тог записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где спомињете да је један Хрват отклонио једну мину.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Тај, значи говор сам ја чуо од Драгана Бачића. Он је мени пренео, значи да је Јовица рањен и да је рањен на разминиравању том и том, а до тада ја верујем да чак ни њих двојица нису знали где иду и шта раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А исто сте причали истражном судији да сте чули и од Јована Димитријевића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Начин на који је рањен, да, али можда пре три, четири године, пет, рецимо, на начин на који је рањен и где је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста прича ова, «да је један Хрват отклонио мину, подигао је руку у знак да је наишао на мину, ту прву мину су отклонили»?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «И настављено је да се иде даље, други тај од људи је дигао руку, Јовица притрчао да би уклонио мину?»

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, би, да, да би разминирао тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то чули са Јованом у разговору?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Од Драгана, кажем, директно Бачића сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде сте код истражног судије препричавали оно што сте са Јованом разговарали. Да ли има он неки надимак, да ли га је неко звао тамо Јоца?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Само Јоца, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта само Јоца, тако су га звали или?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, Јоца, Јоца га сви зову, овај, нико га Јован није ни, ја не знам да ли га и отац зове Јован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Господине Вуковићу, како Ви зовете Димитријевића?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Јоца исто.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Како сте га током записника код истражног судије звали, да ли знате? Све време спомињете Јовица.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Јоца, Јоца му је.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Е, будите љубазни па нам кажите, јесте ли разговарали са Јованом Димитријевићем о овоме на начин како сте то казали овде пред истражним судијом и да ли Вам је Јован Димитријевић то казао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сада је то испричао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да су то речи које је чуо од Јована Димитријевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Будите љубазни па нам кажите, када сте то чули од Јована Димитријевића и где и којом приликом?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја Вам кажем, прво сазнање сам добио од Драгана Бачића да је Јован рањен.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То смо разумели, само будите љубазни, вежите своје непосредно сећање за разговор са Јованом Димитријевићем и ништа више. Када, где и како, у поводу чега водите овај разговор и чујете ове речи које саопштавате судији и данас понављате на главном претресу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали тамо у Ловасу са њим?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Причали јесмо, причао сам ја са свима, није било човека да сам ја био посвађан или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да ли сте причали о свађама и то, него о овом догађају?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Зато што је он пребачен у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се вратио после, да ли се вратио ту?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим да није ни вратио он у Ловас више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га први пут и када видели?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: После рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: У Добановцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали тада са њим?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Ваш комшија?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, није директно комшија, можда смо удаљени четири километра, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали у Добановцима, када сте се то први пут видели после овог догађаја?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не могу ни да се сетим, јер, кажем Вам, ја сам стално одустан, дођем, одем, дођем, одем, више сам ван куће него у кући. И дан-данас проводим по два месеца на послу, дођем на седам дана, десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо све чули.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи, да ли могу да сматрам да не можете да ми одговорите на питање, јер се не сећате?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не могу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Када, где и поводом чега сте разговарали са Јованом Димитријевићем око овога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се када је разговарао, а сећа се разговора.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И где и поводом чега, у поводу чега је тај разговор вођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у Добановцима су разговарали.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пре три године?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не кажем, можда је то било и пре три, пре пет или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се када.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. То би било све за сада, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја ћу, наравно, судија, предложити ако Ви не будете сами по себи, евентуално суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко други још питања? Од оптужених? Идемо редом онда, значи први је Љубан Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја бих Вас молио, госпођо председнице, да питате сведока, да ли зна шта значи реч «пси рата»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од каквог је значаја то Ваше питање и психологија?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, за следећа питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно је безначајно, ништа се у оптужници не спомињу никакви психолози.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У реду. Сведок је тврдио да је спавао код Миљковић Милана, па бих га ја молио да ако може да каже, до када, колико дуго?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, највећи део времена сам значи провео код тог човека и сво време боравка и каснији моји доласци у Ловас, увек сам отишао да посетим, он је имао у то време стару мајку болесну.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, ја не питам за посете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налази та кућа Милана Миљковића у односу на ове објекте које сте спомињали, полиција, територијална одбрана?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Прође се та раскрсница, прва раскрсница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљена од зграде милиције?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Шта знам, једно петсто, четиристо, петсто метара, тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли могу наставити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мислим да нисам добио одговор, до када, да ли и после минских поља док је боравио тих двадесет дана, цело време?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: И после тих минских поља сам ја боравио код Милана Миљковића.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ви сте ноћу били одсутни, колико сам ја схватио, а по дану сте долазили ту да спавате?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А Милан Миљковић Вас је чувао, јел тако, по дану?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте овако директну комуникацију. Како гласи питање?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли га је Милан Миљковић чувао по дану док је он спавао?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Наравно да није.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А где је био Милан Миљковић док сте Ви спавали у његовој кући?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Он је био на радним обавезама, везаним за задругу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам често после 18.-ог боравио код Милана Миљковића и никада ми није рекао да сте Ви боравили тамо, можда дан, два. Рекли сте да сте, између осталог, обилазили њихову децу у Новом Саду. Да ли знате, колико су стара та деца и колико је те деце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чију децу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Милана Миљковића, да га је он слао да он обилази у Новом Саду, битно је питање.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Нисам рекао да ме је он слао да их обилазим, него сам рекао да смо заједно ишли код његове деце у Нови Сад.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Колико су стара та деца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од каквог је то значаја, господине Деветак, ја молим Вас.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја хоћу да докажем да човек лаже упорно, госпођо судија, ако ми то није дозвољено, ја не знам шта ми је дозвољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек прича да је спавао тамо, Ви имате примедбу, ако није или спавао није све време, а сада ћемо да саслушавамо колико су стара деца нечија. Идемо даље са питањима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, примедбе ћу рећи. Одговорио је већ сведок да је возио овај туђи ауто, самопослуга из Ловаса, па ја питам, ко му је финансирао та путовања и одакле?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Финансирање путовања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Један једини Шиптар је био у том месту као становник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква путовања, из Ловаса до Београда?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, рекао је да је путовао.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Један једини Шиптар је био ту у месту, он је отишао пре свих операција тих ратних. У подруму или котларници великој је била смештена огромна цистерна са нафтом која је била пуна. Узимали смо нафту одатле.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сведок је код истражног судије када је давао изјаву, тврдио да је 18.-ог, тог дана када се десило то несретно минско поље, био у кафићу у центру села. Па ја питам, да ли је он сигуран да је био у том кафићу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Сигуран нисам, али мислим да сам тамо био.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На једно питање истражног судије отприлике које је гласило, ко је носио, нисам записао цитат да дам, ко је носио реденике, визави истицања крупноће, односно висине, сведок одговара

да не зна, па ја питам, зашто није рекао да је он носио, јер то није кривично дело, а ја знам да је носио, ја сам га виђао са реденицима?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам рекао малопре значи и не малопре, увек да сам ја задужио митраљез и море људи овде зна да сам носио аутоматску пушку и да је митраљез, то можете и од Милана Миљковића и од његове супруге да чујете, да је тај митраљез био у спаваћој соби код нас. Нико није луд да носи двадесет кила нон-стоп са собом.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чућемо и Милана Миљковића, није то проблем. Исто тако, питам га, што није рекао да је поставио митраљез на зид трема у ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте мало, што није рекао, Ви сада нешто причате, како гласи питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Судији истражном зашто није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи Ваше питање?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када тако истину све говори, гласи питање, ко му је наредио да постави митраљез на зид трема у ноћи између 17. и 18. октобра 1991. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко наредио постављање неког митраљеза на зид трема у задрузи у оној ноћи?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ама знам да га је поставио, зато питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Нисам га ни постављао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, нечији други је тамо митраљез био, да ли је тако?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Колико си ти митраљеза видео у Ловасу, колико је људи носило митраљез?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам само тебе видео. Можда је још неко носио, ја не негирам, али само сам тебе видео.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Добро, одлично, а да ли си ме видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви, господине Деветак, сте видели њега да поставља митраљез на трему те ноћи?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам га видео, ја сам га видео да је носио митраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекли сте да сте га видели да је поставио?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видео сам постављени митраљез, а чуо сам да га је он поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада мало нешто мењате.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видео сам га и у реденицима и у митраљезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да ли сте ме икада видели са аутоматском пушком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви да постављате питања.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Разумем.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зашто си јурио куварице на дан 18.-ог ујутру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да одговарате Ви. Питање почиње са да ли је јурио куварице?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја дозвољавам и молим Вас да ме исправите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, само реците када?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ујутру 18.-ог Ловрић Катицу и Миру Амбринац, јер су га молиле да престане да туче људе, заједно са «Аждајом» и Боривојем овим, Батом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте јурили те куварице и то јутро 18.-ог били присутни и тако даље?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Нигде јурио куварице нисам, чак и ако су те жене живе, могу да посведоче. Никада у животу нисам жену ударио, чак ни своју.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си 18.-ог ујутру заједно са «Аждајом» и Батом и кундацио затворенике?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ко је затворио те затворенике?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам питао, да ли си тукао и кундацио затворенике, нисам рекао да ли си затворио?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, ја сам рекао, значи да сам ишамарао пар људи, то је тај дан доласка нашег. Можда сам ја и помешао, али да сам ишамарао тај дан доласка у задругу, тај дан када смо ми дошли, ја јесам ударио пар њих, једно двојицу и више се и не сећам, јер кажем Вам, ја сам се скоро потукао са дванаест азиланата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте скратати тему, он Вас пита, да ли сте кундацили 18.-ог ујутру?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Какав хуманитарац, невероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим без коментара.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Данас је изјавио да гарантује, отприлике, да све своје, из своје групе, овај, из Добановаца и које је сматрао вероватно, тако сам схватио, у својој групи, да гарантује да нико ништа није лоше урадио, осим «Аждаје» евентуално. Да ли може да каже, шта је то «Аждаја» урадио?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја кажем, не могу да гарантујем, зато што је «Аждаја» остао да живи и даље тамо. Ми смо се сви повукли назад и живели у Добановцима, он је остао да живи после нас.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сведок сећа презимена Милошевић Душан из Пећинаца иначе, полицајац?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Онда Ви у XI месецу нисте ни долазили у Ловас, господине. Мало пре сте рекли да сте јако дуго долазили.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Долазио јесам скоро све док је покојни «Аждаја» био жив, док је он боравио, на неки начин и нисам рекао да сам ноћивао ту данима, него да сам дошао на сат времена, два, на петнаест, двадесет дана месечно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је онај командир милиције што сте возили онај украдени намештај екстра квалитета овај у Шимановце код његовог оца.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: То онда и он човек може да потврди, на крају крајева, и његов отац може да потврди.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Против њега је дисциплински поступак вођен, он нема шта да потврђује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да ћаскате овако него питање.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Онда вероватно сам и ја онда у том дисциплинском поступку, али за то нисам упознат.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја знам да је он био полицајац у Србији, а за Вас не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, не сведочите него питајте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је тачно да се искључиво дружио са «Аждајом»?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Дружио сам се са свима, нормално, дружио сам се и са Батом и са «Аждајом» и са свима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У једној од претходних изјава сведок је изјавио да је држао везу «Аждаји» са Србијом док му Љубан Деветак није средио да може доћи у Србију.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Тако сам ја чуо од њега, пошто је Зоран Обреновић овде у Београду ранио човека. Е сада, да ли је тачно да је он добио пропусницу, не пропусницу, него легитимацију, да ли није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте у истрази причали, да је документацију за полицајца «Аждаји» средио Љубан Деветак.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Занима ме, да ли је сведок, обзиром да када је долазио у Ловас, био искусан ратник, по његовој причи и овде данас у суду, овај, да ли је намерно као и «Аждаја» и неки од других који су дошли тог дана, да ли су намерно закаснили да би дошли други дан, да лагано марширају у село?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ма, ако ми верујеш да ја не знам ни како је дошло до доласка у место, значи ни када се одиграо. Ја сам мислио да ћемо ми бити ти који ће да уђу у место.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А да ли се сведок сећа да ли је дошао пијан или трезан у Ловас?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Трезан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си сигуран?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, да не би било неких недоумица, данас сте инсистирали на мојим становањима у Добановцима, имам потребу да кажем да сам ја тек 1996. купио плац у Добаиовцима и у кућу уселио тек 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте становали до 1996. године?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У Београду, Пеђе Милосављевића број 9, то има у изјавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чисто овај. Видите овако, имам примедбе. Прво, у вези овог Миљковића сведок лаже, тај човек има дупло више година од сведока и њему помоћ у куповини или ВКВ механичар, помоћ при куповини делова апсолутно не треба, овај, једино ако је сматрао да га, да му он буде телохранитељ, што не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, каква је примедба, шта је примедба?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, да лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није спавао тамо?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да је одлазио у набавку и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у чему је примедба, да тамо није спавао код Миљковића или шта?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако је спавао, спавао је максимално две, три вечери, јер они нису могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате, где је спавао Никола Вуковић после тога?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: После тога, као и сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Вероватно код те Перичићке где се, овај, населио и овај «Аждаја» или прекопута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате где је он спавао?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола Вуковић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Стално је ишао са њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, стално је ишао са њима, био му телохранитељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, «Аждаји», човече. То су знали сви у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ако је био «Аждајин» телохранитељ, откуд Ви знате где је спавао?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо, Ви сте чули колико село има становника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Та кућа је јако близу и те територијалне одбране и задруге и све је ту у кругу, као и ово прекопута те куће су спавали остали добровољци, то где је после, оног Францишковића кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сви су били близу ту?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, па видело се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу чега?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ту близу центра села, у ужем центру села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И то се знало ко је где. Па, и после се причало, откуд знам када сам сазнао. Исто тако на ово, ноћне страже, то што говори сведок према Опатовцу, то је немогуће. Ноћне страже су, зна се, ко је држао, војска, биле лозинке за дојаву, одјаву и тако даље и тако даље, тако да, а ово прихватам, ово је истина што сведок говори, по дану су спавали да би ноћу могли да пљачкају, исто као ауто што је упалио да га користи, као самопослуга, зато су уосталом и дошли у Ловас и онда измишљају ко је шта био, главни, ко је јабуке возио за Книн, као да је то важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви кажете поводом ових примедби?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: За примедбу на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово да сте дошли тамо да пљачкате и то?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Видим колико смо се напљачкали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам Вама и рекао, предочио да сам дотерао тај ауто, да ми је ауто одузет од стране полиције Сурчина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, Радојчић.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Добар дан, желим часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само укључите микрофон и представите се.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Добар дан желим, часном суду и поштована председнице и остали, ја сам Милан Радојчић, окривљени. Молио бих Вас ако дозволите неколико питања, примедбе и ако дозволите, суочење на околности у којима ме сведок спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Питања, Милорад Воркапић истакнути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте директно, него преко суда.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Милорад Воркапић, истакнути првоборац ловаски, да ли је имао неку функцију у територијалној одбрани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не обраћајте се директно сведоку, гледајте у мене и да суд постави, да ли је, шта?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Покојни Милорад Воркапић имао некакву функцију у територијалној одбрани?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не знам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Коју је униформу Милорад носио?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам тог човека свега можда једанпут и видео. Не знам, покојни је, нећу да лажем, не знам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Када је сведок 11. октобра 1991. године дошао у Ловас, да ли је уопште постојала територијална одбрана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек тврди да је постојала и цео његов исказ је.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ко је сведоку рекао да постоји територијална одбрана 11. октобра, дан после ослобађања места?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, преко Зорана Обреновића и Бате Михајловића, значи ми смо се јавили директно територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било Срба мештана обучених у униформе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Директно у униформе у целости није, колико знам, колико ми је познато, да у целости неко да је носио чизме и све, да није било обучених. Да је неко имао, можда горњи део и овај доњи део панталона или тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Делови униформе?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Значи, 11.-ог не може тврдити у своје име да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радојчићу, не морате да сведочите. Одбрану Вашу смо чули. Ви сада имате питања за сведока.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли си некога познавао 11.-ог у територијалној одбрани и наредних десет дана?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: 11.-ог директно, нормално, да нисам, јер, овај, нисам ни могао да познајем никога. Тек касније, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај тренутак када Вас, како сте по Вашем исказу рекли, он шаље на шишање?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Тај тренутак, зато што знам да је представник територијалне одбране, да је човек који је, значи из ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било 11. октобра?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: По доласку нашем одмах, да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Непознати човек 11.-ог у цивилу пред нашег сведока излази и наређује му да се шиша, да ли је тако рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако рекао. Рекао је да му је командант територијалне одбране наредио шишање и бријање и рекао је да је Милан Радојчић командант територијалне одбране.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Поштована председнице, мом адвокату је рекао да је тај Милан Радојчић био у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, а није рекао непознати човек.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ко је упознао сведока са тим Миланом Радојчићем, 11.-ог, одмах по њиховом доласку?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја, колико знам, да си ти стајао испред ТО и да си се представио, значи као командант територијалне одбране.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Поштована председнице, шта је, питање за сведока, шта је представљала првих десетак дана територијална одбрана у месту Ловас, које задатке је имала, пошто је сведок информисан?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не могу ја директно да кажем које сте Ви задатке имали, јер сте их Ви, вероватно, сами и одређивали. Вероватно сте имали исто обезбеђења нека, начин смиривања.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Молио бих конкретан одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, пустите да одговори када сте поставили питање.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Начин смиривања, значи ратних операција, што и треба да ради територијална одбрана.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Хвала лепо сведоку. Да ли је могуће онда да су територијалци привођили и саслушавали, месни територијалци?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам већ више пута рекао, да чак значи и у оквиру наше стране и уопште, значи, нисам имао тај, тај неки удео у томе, да ја привођим, тако, веруј ми, да до тог сазнања и не интересује ме да ли је имао, да ли није имао. Ја нисам директно присуствовао ниједном таквом чину.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли знаш уопште, када је званично формирана територијална одбрана места Ловас?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Пошто си био у Ловасу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи званично формирана?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Колико је припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки документ званичног формирања територијалне одбране?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Немам, питам сведока, с обзиром да се добро сећа само територијалне одбране.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не могу.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли сведок зна колико припадника је имала територијална одбрана у десетом до поллвице једанаестог месеца? Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не могу то да тврдим, када је формирана, јер она је могла да буде формирана и месец дана пре ослобођења, могла је и тај дан на дан ослобођења, то не могу да тврдим, а колико је сачињавала чланова, то веруј ми да не знам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Пошто се сведок кретао по селу, припадници територијалне одбране, људи у униформи СМБ, да ли су били млађи или старији људи?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, махом старији људи, неки старији, значи ту можда сада мојих година, пет, шест година можда и старији од мене, у том неком раздобљу.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли сам ја у тих првих десетак, петнаест дана могао да издам непосредна или посредна наређења «Аждаји» и Бати Михајловићу?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи? Било је питање Вашег браниоца па је то одговорио.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли сведок има сазнања да је један од ретких добровољаца за које Хрвати кажу да су га запамтили по бруталности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Домаћи Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли има сазнања, да ли зна, док је био у Ловасу, да су га се мештани Хрвати плашили, јер је био познат по бруталности?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Милане, ја сада да изађем овде на Вождовцу и да опалим два шамара пролазнику, све околне зграде ће се сатрети од страха.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Поштована председнице.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Јер човек моје конфигурације значи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И вегетације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим Вас, господине Деветак, да Ви не добацујете са тог Вашег места. И прошли пут, нисам стигла да Вас упозорим, овде сте, док сте излазили, када смо саслушавали сведока Викицу Филић, вређали ту сведока. То да Вам се више не понови. Ви имате право на питања, имате право на примедбе, али да Ви некога оловљавате са неким именима, то немате право.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Колико пута је сведок у зграду Месне заједнице где тврди да је био и ТО, одлазио ради попуне муниције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Можда једанпут, два пута и то за ситан део муниције, а не крупан, јер могу да тврдим да ја можда током целог периода, да сам можда плафон испалио десет метака у Ловасу.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли му је ту муницију издавао Љубодраг Јелић који је био овде и тврди да је он био један од тих који је био задужен за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је издавао ту муницију?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Директно код Милана смо се обраћали за муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког Милана ?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Милана Радојчића. А директно Јелић, Јелић никакве везе, он је човек значи са стране који је дошао, он никакве везе са тим не може да има.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли сведок и даље тврди да сам ја наредио, односно позивао у одлазак на минско поље?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Испред?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Испред територијалне одбране.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Испред зграде Месне заједнице?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Веруј ми да не знам ни шта је Месна заједница, али где се налазио ТО, ако је то Месна заједница, онда је то, да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Фино, богами. Овде се сведок уназад сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви сада немате више питања, идете на примедбе?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ево још ћу питања. Сведок каже да је акција 18.-ог ујутру била добровољна. На Ваше питање, са киме се посвађао, сведок каже, са мном. Због чега, ако он сам каже да је акција била добровољна?

Сведок НИКОЛА ВУКОВИЋ: Због питања, на то да кренемо на, значи у било какву акцију. Нисам имао потребе да идем нигде, јер сам провео целу ноћ претходну напољу.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Одмах након ослобађања, после ослобађања места Ловас, сведок набраја бројне формације, односно резервисте ЈНА. Колико је било Мађара, пошто их је спомињао, одмах после 10.-ог који су као припадници ЈНА боравили у Ловасу, да ли се сећа, вод, чета, две чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквих Мађара?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Спомињао је после ослобађања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да су продефиловале многе војске после ослобађања места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Па, набраја Ваљевце, Мађаре и тако даље. Колико је било, каква је била та формација где су претежно резервисти ЈНА били Мађари, вод, чета, батаљон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате тих сазнања?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Значи више их је било од педесетак тих припадника, значи мађарске националности.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Немам више питања. Примедбе су следеће што ћемо настојати и аргументовати. Задње чега се најбоље сећамо мађарске, припадници мађарске националности као резервисти ЈНА први пута се поштована председнице већа појављују у другој половини једанаестог месеца, то знам јер сам био један од људи који их је примао као комадант ТО, то је прва лаж коју је сведок изнео. Даље, Милорад Воркапић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам уопште о чему Ви причате, он је помињао да су се смењивали разни резервисти, Ваљевци, Мађари, ови, они, није се изјашњавао у ком периоду кад је ко био и шта сад?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Поштована председнице, ако сте ме пажљиво слушали, ја сам нагласио одмах након ослобођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било Ваше питање, али он се није изјашњавао.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: И он је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: . Да је то била формација од педесетак људи 10. па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али није рекао који период. О чему сад Ви?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Али ја сам инсистирао да ми каже да ли се сећа да ли су били одмах после 10. и он каже да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он то није одговарао да су одмах после 10., него је спомињао Ваљевци, Мађари, Војвођани.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: На моје питање је одговорио, поштована председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које? Па, где сам ја била, где сам ја била да то не чујем. Јесте ли се Ви изјашњавали кад су Мађари дошли у Ловас?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: На моје питање сад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да је било четрдесет – педесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то нисам чула, то нико овде није чуо. Па, рекао је нешто бројчано, али није рекао који период да Ви сад ту нешто.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Покојни Милорад Воркапић, наш првоборац уопште није био у Територијалној одбрани него је био функционер, односно први командир Станице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто у истрази нисте то причали да је командир био Воркапић?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја сам на главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у истрази први пут нисте причали да је командир полиције био Воркапић, причали сте.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да, да, знам шта сам рекао, поштована председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте да је командир полиције био Милан Девчић.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да. Ја сам пред Вама дајући своју одбрану настојао колико је мој речник богат да Вам објасним зашто сам онако конфузно дао изјаву истражном судији, па сам, између осталог и то објаснио и на питање истражног судије да ли сам био командант територијалне одбране ја сам рекао да, кад ме питао кога од официра познајете, ја сам рекао пуковника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам Вашу одбрану, добро.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Па, онда у контексту тога ја ово говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас зато и питам зашто у истрази први пут кад сте давали изјаву рекли сте командир полиције је био Милан Девчић одмах по ослобађању.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Не, не, после, ја сам рекао због чега сам тако конфузно дао изјаву истражном судији, први пут у животу сам се нашао пред лицем правде, водио сам један нормалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се боље сећали после на претресу?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Не боље се сећао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не разумем? Конфузију сте имали у истрази, а после на претресу су Вам се освежила сећања?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Поштована председнице већа, претрес је био после годину дана задржавања овде у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, па шта?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: И прочитао сам масу других транскрипата и онда сам једног дела се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте онда видели шта је, сетили сте се на основу тога. Добро.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја сад само желим да кажем шта сведок није говорио истину. Милорад Воркапић никад није био припадник Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Међутим, дефинитивно сведок у договору са својим пријатељем Љубом Јелићем да они не би били окривљени даје овакве изјаве гнусне лажи на рачун мене и на ово да сам ја позивао да људи иду на минско поље крстио се, сад ћу се ја прекрстити и хвала ја ти, ја због тога лежим овде, због те твоје гнусне лажи лежим овде 22 месеца јер ми је поштовани тужилац то ставио као једну од тачака оптужнице, што је апсолутна неистина. Даље, шишање му нисам наредио и никоме никад нисам наредио шишања, нисам ни могао 11. јер никакву функцију нисам имао, био сам један од Срба који су ушли у Ловас, то је такође неистина и то Никола врло добро зна.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па је мени пала коса сама са главе.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Довољно је рекао кроз све ово, то му нисам наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта Ви имате на те примедбе да кажете, ово што каже није Вам наредио шишање, није тражио?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Рекао сам само, овај, мени је вероватно пала коса сама са главе пошто сам носио дужу косу од осмог разреда основне школе до тада, а са Љубодрагом Јелићем си више ти био у контакту него ја, ја никада, чак не знам ни шта Љубодраг има од деце, где живи, знам да живи у Краљеву, где живи не знам, човека колико си се ти пута чуо толико сам се пута и ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи он више био у контакту са Љубодрагом Јелићем, где?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Хоћу да кажем зато што је навео да је то мој пријатељ и да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? Ви сте рекли да је више Милан Радојчић био у контакту са Љубодрагом Јелићем него Ви, где је то више био?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Зато што ја уопште, уопште госпођо судија, уопште никада нисам имао контакт са тим човеком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте моје питање, немојте причате оно што Вас, мало пре сте рекли да је Милан Радојчић више имао контаката са Љубодрагом Јелићем него Ви, где је то имао? Је ли то у Ловасу или где?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, то сам рекао само у контексту зато што је рекао «мој пријатељ», то сам рекао у том контексту, значи да се оградим да ја са Љубодрагом уопште и апсолутно немам никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Значи апсолутна је лаж да сам наредио шишање, даље 11. пре подне Милан Радојчић је био у СМБ униформи наредних месец и по дана до почетка дванаестог месеца кад сам од ТО Вуковар добио комбинезон, значи још једна неистина сведока Вуковића. Рекао сам за ово наређење и позивање што се тиче изласка за минско

поље нисам ни знао за минско поље што сам рекао и у својој одбрани док нису дошли јер сам био апсолутно на другој страни, због чега треба то Николи Вуковићу ја заиста не знам, јер то је ортодоксна и гнусна лаж, то и он зна да немам никакве везе са минским пољем, нити сам био 11. испред зграде Територијалне одбране, нити сам било кога окупљао и давао наредбе, него сам од једног официра после сам овде сазнао да је Дарко Перић ишао, овај, у претрагу Бадњаре где сам ја био учесник и још један локалац, овај, из Ловаса то је Мирко Рудић. Значи гнусне су то неистине и лажи. То су моје примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете Ви господине Вуковићу?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: То није лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: То није лаж, ја стојим иза тога што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: У првих десет дана ТО није постојао и није имао никакво складиште било каквих материјално-техничких средстава, па ни муниције, ако смо се окупљали у згради Месне заједнице, окупљали смо се у Месној канцеларији где су били Ђуро Продановић и Саво Клисурић, ја и од старијих било је десетак – петнаест старијих да би добијали распоред страже. То је била једина активност ловаских Срба који нису били распоређени у милицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома су припадали ти ловаски Срби у униформама?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Припадали су, били смо наслоњени на команду места, односно на војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју, којој војсци припадали?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Били смо, налоге, домаћи Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте припадали?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Припадали смо команди места односно војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој војсци?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Која је била у том моменту на територији Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су овде, био је Градимир Вељовић, били су, помињали су територијална одбрана Лајковац, Љиг и тако даље, коме сте Ви у том контексту припадали?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Територијална одбрана Ловаса није тад постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, ја Вас питам, коме су припадали наоружани Срби у униформама у то време?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Наоружани Срби у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Су одлазили кући на спавање ако нису били на стражи коју је месна канцеларија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас конкретно којим формацијама су припадали?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Били смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде до сада да је био Територијална одбрана из Србије, Градимир Вељовић је ту био, коме припадају ти наоружани Срби?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Тако је. Само смо на њих могли бити наслоњени, јер ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како наслоњени, шта то значи наслоњени? Каково је то наслањање у војсци? Прислонили се уз нешто, објасните ми молим Вас.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Не, не, с обзиром да смо били у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у Територијалној одбрани Љиг, Лајковац? Јесте ли били укључени у то?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Били смо по радовима и радним задацима укључени код њих, а они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, на ком списку? Тражићемо тај списак Територијалне одбране њихове да видимо у ком сте то?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Спискови имају у месној заједници које је уредно водио Ђуро Продановић први председник месне заједнице о распореду стража и задужења, оно што је требала актуелна команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је Љубодраг, овај Градимир Вељовић био тамо надређени неки?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја Градимира Вељовића не знам, не сећам се човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте онда, ко Вам је био надређени?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Надређеног нисмо имали, одлазили смо у зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како људи у униформама немају надређеног и имају оружје, у униформама су, наслоњени се на неке тамо ТО Љиг, Лајковац и тако даље, како немате надређеног?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Поштована председнице, у првих осам до десет дана владао је општи хаос.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Госпођо председавајућа, је ли дозвољавате да узем реч, просто мислим да га збуњујете, он је у свом исказу и у својој одбрани изнео да је он био припадник ТО Вуковар који је послат из Шида као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто Ви сад ту одговарате на, ја имам право сваког оптуженог да овако кад изађе поставља питање да тражим да појасни.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, не улазим, не улазим заиста у Ваша права, просто мислим да Вас није разумео шта га питате тачно, коме припада тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја сам га питала врло јасно, неко ко је, јесте ли Ви имали неки чин у војсци господине Радојчићу?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Касније да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, је ли Ви не разумете питање коме формацијски нешто припада, је ли то за Вас нејасно?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Кренули смо, ја сам кренуо из Шида, ТО, Вуковарски ТО са седиштем привременим у Шиду ме је послао 07. или 08. у Товарник, то сам Вам све испричао и док није формиран ТО Ловас доласком пуковника Ковача званично смо припадали ТО-у Вуковар у Шиду, а задатке смо добијали, с обзиром да смо били у униформи, од актуелне команде места или од војске која је била тад у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро зашто то нисте одмах одговорили него тек кад се Ваш бранилац укључио?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да Вам будем искрен, концентрисан сам на сведока који је изнео масу неистине на рачун мене, тј. Милана Радојчића, а човека ја ни не познајем оданде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Изволите, немам ја више питања, једино бих молио суочење на ове околности ако има потребе.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Милана Радојчића и сведока Николе Вуковића на околност:

- ***да ли је 18. октобра 1991 године у јутарњим часовима оптужени Милан Радојчић тражио добровољце који ће да иду у акцију.***

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Рекао сам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радња суочења подразумева да Ви сад устанете, да погледате њега у очи, да му кажете оно што сте причали у свом исказу, да погледате у очи њега и да му то, он то негира да је тражио добровољце који ће ићи у ту акцију претреса терена. Ви сте тврдили да па чак сте у истрази тврдили и да је акција била везана за минско поље, па се суочите са њим пошто сте данас помињали нисам сигуран за минско поље али тражио је у акцију неког претреса. Окрените се.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам рекао чисто, значи да је у питању акција претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Суочите се са њим на ту околност јер он то негира.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: То је тачно. Значи да си ме питао да ли могу да идем, рекао сам не, јер сам целу претходну ноћ провео напољу и то сам одбио и отишао на спавање.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Никола, и ти и ја знамо да је то апсолутна лаж јер ја то јутро нисам ни био на тој локацији и нико за такву наредбу, предлог или позив не зна од твојих колега него само ти, па то довољно говори о теби као човеку. Овде си се крстио на некакве неистине по твојим мерилима према теби, закуни се у своју децу да сам ја био тај који ти је наредио то и позиво људе, јер ја овде лежим 22 месеца због тога што си ти изјавио да би своја некаква батињања прикрио, са овом акцијом никакве везе немам то и ти исто знаш, теби је свака друга реч Милан Радојчић, због чега тај антагонизам? Кад те ја човече из Ловаса и не познајем, ако сам ти издо дозволу после кад сам постао командант ТО-а издао сам је сваком човеку, Србину који је био у Ловасу, чак и ако није био јер сам сматрао да чиним нешто добро за српску ствар, а ти ми на такав начин враћаш, не знам да ли сам ти издо потврду. Ово је апсолутна лаж и ти то врло добро знаш, не знам који су ти мотиви да тако лажеш.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја мислим, мислим да потврду имам и кући.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, што сте отишли на ту потврду?

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја сам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад, нека Вам каже у вези овога да је лаж, да Вас је позивао у ту.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам рекао да, значи рекао сам да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је конкретно рекао ту испред зграде команде?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Значи да је акција на добровољном нивоу и да се не чисти минско поље, значи да једноставно да се иде у претрес да ли шуме, да ли ливаде, да ли, значи ја нисам директно чуо да се иде на минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав сте то конфликт имали са њим поводом тога?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Само због шишања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у вези одласка на ову акцију сте рекли неки конфликт да сте имали.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: То сам ја рекао да сам имао појачан тон, значи на то јер сам целу ноћ претходну био вани и да нећу да будем ту.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: То је апсолутна неистина и Милан Радојчић као домаћи у Ловасу Србин никаквих контаката непосредних није имао са добровољцима у првих десет – петнаест дана, то ти врло добро знаш, једини контакт који сам имао имао сам кад сам отишао у кућу Францишковића јер је тамо била Снежана Кризманић и један од вас, свака част човеку, Николајидис је помогао да та девојка изађе јер се, плашили смо се, односно њена мајка је дошла и замолила ме, плашила се да ће бити силована, е тог сам човека упознао и нисам га се сетио док ми се није представио у ЦЗ-у, а тебе ја Никола оданде уопште не знам, али ти се мене јако добро сећаш, откуд то? Једанаестог сам се ја теби представио да сам командант ТО, то је Ницо ортодоксна лаж, како можеш кад је био општи хаос село полуослобођено и одмах сам ја се теби представио да сам командант ТО-а, ма плашио сам се своје сенке јер сам први пут у животу узео оружје и био у чојаној униформи, а не у цивилу, а камоли да неком непознатом из Србије, јер за нас су добровољци из Србије били светиња, дошли су да нам помогну да ослободе Ловас, да наредим нешто, па и сам знаш да је то бизарно и лажно што причаш, ортодоксна лаж, не знам зашто.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Онда су добровољци вероватно по теби дошли самовољно без икаквог јављања, никоме се нису јавили.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја не знам коме су се јавили, јер нисам имао никакву функцију.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Значи сви добровољци на било којој територији, да ли Хрватској, да ли Босне, да ли Авганистана су се јавили територијалној одбрани.

ОПТ. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја говорим о Ловасу, поштована судинице, поштована председнице већа ја говорим о Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете се вратити. Је ли има још неко од оптужених питања? Јован Димитријевић, изволите.

ОПТ. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никола, здраво Никола. Јован Димитијевић, оптуженик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко суда питања само.

ОПТ. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако будем нешто погрешно Ви ме упозорите пошто ја баш нисам неки, па ја бих само хтео овако да питам Николу у вези, он је дао изјаву ту да сам ја њему причао да смо се ми срели, да сам ја њему причао да кад је та акција уследила на минском пољу да сам ја њему рекао као да сам ја прво разминирао неку мину, или сам ја то тако погрешно схватио, је ли сам онда ја то погрешно разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да сте Ви, него да је један.

ОПТ. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, неки Хрват, дошао до мене, стоји мина и тако даље, па да је једна мина, само да нађем тачно.

ОПТ. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако Вам, ако Вам није проблем, е тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у том стилу је било.

ОПТ. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, ја бих само хтео да, па ја бих само хтео да ако може у примедби или како то већ иде да кажем да ја уопште нисам притрчо да разминирам ни да помогнем и нико никад ту није разминиро ту мину то у почетку, него једноставно прича је, ја не негирам да смо ја и Никола причали о мом рањавању и прича гласи као што сам ја дао изјаву, да је он налетео, да је стао, да су сви стали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте причали Ви и Никола?

ОПТ. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, то је већ период, ја не знам, вероватно у Добановцима, после, ја сам после био на ВМА био неких месец, два, колико сам био, вратио сам се мало у Ловас по своје личне ствари, остао сам мало и не бих знао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како гласи Ваше питање за Николу?

ОПТ. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, гласи да ли је сигуран да сам ја хтео, да сам ја њему рекао да сам хтео да помогнем у разминиравању те мине, тога, да ли си сигуран, да ли сам ја стручњак за разминиравање или нешто?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, не, не, него колико сам ја тебе схватио, значи ти си притрчао да би обезбедио тај део терена, да би дошао вероватно неко ко се разуме јер знам да се.

ОПТ. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, сачекајте, поставили сте питање.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Јер знам да се од наших људи у мене једино јако мало разумео Бата, нико други. Ја сам тебе разумео само да си хтео да притрчаш да обезбедиш тај део терена док не дође неко ко је стручан за то да отклони то, а да је том приликом тај човек скочио на њу и да си ти рањен. Ја сам рекао, ја сам тако чуо и од Драгана Бачића такву верзију да си ти, овај, на тај начин неки рањен и да си однешен одатле.

ОПТ. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, не бих ништа имао, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања?

ОПТ. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не. Ја се извињавам ако сам погрешно разумео. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље.

ОПТ. ДРАГАН БАЧИЋ: Поштовани суде, оптужени Бачић Драган, имам примедбу на сведочење сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате питања?

ОПТ. ДРАГАН БАЧИЋ: Не, не, само примедбе, поштовани суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ. ДРАГАН БАЧИЋ: Нисам имао маскирну униформу као што су овде многи рекли. Није тачно да сам ја имао полуаутоматску пушку и са њим о минском пољу уопште нисам причао док смо били у Ловасу наглашавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су његове примедбе, шта Ви имате да кажете Вуковићу на његове примедбе, он питања нема, само примедбе, чули сте.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да није тачно да си?

ОПТ. ДРАГАН БАЧИЋ: Да нисам имао уопште маскирну униформу што су многи рекли овде, није тачно да сам имао аутоматску пушку и са тобом Ницо никад нисам причао у Ловасу о минском пољу, зато што.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: У Ловасу нисам ја ни рекао да си директно у Ловасу причао са мном о минском пољу, него да сам чуо од тебе накнадно после, значи Јовичиног рањавања, да је Јовица рањен на тај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немате више ништа? Изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан. Ја немам ни једно питање за сведока, него имам једну примедбу на оптужене који када у свом излагању говоре добровољци су опљачкали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате примедбу на његов исказ?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Не, не, имам на примедбу господина Љубана Деветака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, немојте примедбе, имате питања и примедбе на сведоке, немате сад. Можете се вратити.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Али госпођо, пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна се у поступку шта кад може, сад стављате примедбе на оптужене.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: 11.-ог шта је радило у Ловасу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, не чујем питање?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: 11.-ог шта је радило у Ловасу?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Како мислиш радило?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Је ли било отворено нешто, је ли радило?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Отворено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите, на?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, осим овог фризерског салона што спомиње, да ли је још нешто радило? Дан пре тога је био напад на село и сутра да се шишају по селу, мислим то, једино си ти видео и нико више, зато питам је ли још нешто радило?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да је било од установа за рад не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овај, ти си рекао малопре, ја не знам да ли судија или господа браниоци да си првих, да си двадесет дана био али не нон-стоп у Ловасу, него да си одлазио?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Одлазио и долазио, да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А истражном судији си рекао да си првих двадесет дана био нон-стоп у Ловасу, баш тако нон-стоп.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не, па то знају сви.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: На страни 16 има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам и ја му предочила да је рекао у континуитету је био првих двадесет дана, а после одлазио и долазио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Мирко Јовић, кажеш узео је пушку када и Ви, кад сте Ви задужили оружје да је и он задужио пушку?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: И он је задужио «паповку».

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи он Вас је довео тамо у Ловас?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Како мислиш довео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас довео Мирко Јовић у Ловас?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Или сте Ви њега довели?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, званично је он зато што ми идемо преко његове странке.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дошао са Вама тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана аутобусом, како?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у том аутобусу Љубан Деветак?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не сећам се.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли су добровољци могли да се наоружају и да одлазе на ратиште да није било то организовано од стране СНО и Мирка Јовића?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ово 11.10. кад сте то деконзервирали оружје, рекли сте да је било пуцање неко и да су ухапшена двојица.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знате да су то била браћа?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Мислиш шта, ухапшена?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не знам, веруј ми да не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овај, изјавио си да их је Бата Михајловић одвео на испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, преко суда питања, немојте му се.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Изјавио је код истражног судије да их је Бата Михајловић одвео на испитивање, да ли је после видео, да ли их је после видео?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Е сад ова акција, овај, то је на добровољној бази што си рекао, ти си рекао рано ујутро, рано ујутро да си чуо Радојчића како, овај, да ти је Радојчић рекао рано ујутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко суда и како гласи питање?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао је рано ујутро, Радојчић је рано ујутро, овај, скупљао људе за другу акцију, да ли је могуће да је то побркао? Јер ово је после пар сати било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате за коју акцију је Радојчић скупљао?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зато што сам ја био тамо госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били присутни том моменту?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Радојчић је ишао у другу акцију то знам и знам да није био овамо где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате за коју је акцију скупљао људе?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зато што је био у другој акцији, зато кажем да није помешао те две акције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Јер он уопште није био, није био ту, ја Радојчића нисам видео, тек после кад су дошли, значи да није помешао те две акције? Он каже да не зна за ту Бадњару, мало пре је изјавио да први пут чује за то.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам рекао да назив та Бадњара, то сада први пут чујем да се место, да постоји такво место, за Јелаш знам да је на главном путу део, део рецимо области те, али та Бадњара шума не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, добро, да ли знаш за коју акцију је скупљао људе?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Реко си да си из Ловаса често одлазио у СНО у Београд.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Често да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Код кога и зашто?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Па, код, у странку сам одлазио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Једноставно због даљих неких сарађивања са странком јер они су упућивали, имали сазнања значи где би требали следећи пут да се иде колективно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти си у Ловасу, значи ниси слободан па да идеш да питаш где се иде.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја сам слободан био.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Такође си рекао да си често ишао у набавку?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Да, са Миланом Миљковићем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Чега?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ишли смо и по набавку делова за жетву и то смо ишли у фирму која се налази у Новом Саду, ја мислим да је «Агро Војводина» са леве стране на темеринском путу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знаш да је у територијалној одбрани у Ловасу постојао подрум?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли си, овај, са Љубом Јелићем пре Ловаса био на ратишту?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Са Љубом Јелићем не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Реко си, овај, за јабуке, ниси отеро ни један комби јабука из Ловаса?

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: За где, бре?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, не знам ја где, нисам ја ишо с тобом.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ацо, да ли знаш пошто је комби јабука?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, тамо је био само један комби јабука у Ловасу.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Дај немој да зајебаваш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдио је да није и сад око тога да се не задржавамо, ако имате после примедбе Ви реците примедбу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате још питања?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците примедбе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Имам примедбе да то није једини, то је једини пут, то је једанпут кад је себи отеро, за себе, а нон-стоп је возио баш зато што је он био, овај, ваљда, ја сад, овде сам чуо да је шофер, овај, али он је возио те комбије, значи одвозио је, овај, те јабуке и другу робу, значи тим поводом је одлазио из Ловаса, значи зато што је возио те камиончиће, те, овај, комбије са «Аждајом» и он био нераздвојан и једини, са овим другим, овај, другима га нисам ни видео тамо, овај, у групи и 18. је био у, овај, на «Економији» као што сви знају, мислим, то је нешто неспорно, немам појма одакле то спавање и 18. кад је једна група отишла, то можда ниси знао, на то минско поље, да смо ми одвели другу групу назад у затвор са «Економије» у Територијалну одбрану.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: Ја кажем Ацо нисам био на минском пољу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То знам.

СВЕДОК НИКОЛА ВУКОВИЋ: И не могу да кажем Аца, ја чак сада чујем од тебе да си ти уопште и био тамо, ако ми верујеш, значи да немам представу, и знам једино од тих људи наших ко је био, да је био Бачић и Димитријевић да су били ту, а сада од тебе први пут чујем да си ти био на том минском пољу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нисам ја био, него људе који су остали на «Економији», који нису отишли на минско поље, ми смо одвели до затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ми?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја, «Аждаја» и не знам да ли је био и он, али за «Аждају» из њихове групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Никола. Али за «Аждају» знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли то све?
Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 18 часова и 40 минута и биће настављен дана

31. марта 2009 године у 14 часова и 30 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА